

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 juin 2020

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement des étrangers,
relative aux personnes faisant l'objet
d'un transfert temporaire intragroupe**

(déposée par M. Tim Vandenput)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 juni 2020

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang tot
het grondgebied, het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen
wat binnen een onderneming
overgeplaatste personen betreft**

(ingedien door de heer Tim Vandenput)

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi modifie la loi sur les étrangers en ce qui concerne les personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel wijzigt de Vreemdelingenwet met het oog op de omzetting van Europese richtlijnen met betrekking tot binnen een onderneming overgeplaatste personen.

02525

<i>N-VA</i>	: <i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen</i>	: <i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>PS</i>	: <i>Parti Socialiste</i>
<i>VB</i>	: <i>Vlaams Belang</i>
<i>MR</i>	: <i>Mouvement Réformateur</i>
<i>CD&V</i>	: <i>Christen-Démocratique en Vlaams</i>
<i>PVDA-PTB</i>	: <i>Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique</i>
<i>Open Vld</i>	: <i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
<i>sp.a</i>	: <i>socialistische partij anders</i>
<i>cdH</i>	: <i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>DéFI</i>	: <i>Démocrate Fédéraliste Indépendant</i>
<i>INDEP-ONAFH</i>	: <i>Indépendant - Onafhankelijk</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Document de la 55e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version provisoire du Compte Rendu Intégral</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>	
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 55e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag</i>
<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag</i>
<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

1. Objectif de la proposition

La présente proposition de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour et l'établissement et l'éloignement des étrangers et a pour objet de transposer de la directive 2014/66/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe (ci-après "directive 2014/66/UE").

Au même titre que les directives relatives aux travailleurs hautement qualifiés¹, au permis unique², aux travailleurs saisonniers³, la directive 2014/66/UE s'inscrit dans le cadre des efforts déployés par l'Union pour mettre en place une politique globale de l'immigration, y compris des règles communes en matière de migration économique.

La directive 2014/66/UE poursuit deux objectifs.

Le premier consiste à la mise en place d'une procédure particulière relative à l'entrée et le séjour, ainsi que des normes concernant la délivrance, par les États membres, de titres de séjour aux ressortissants de pays tiers demandant à séjournner dans l'Union aux fins d'un détachement intragroupe.

Le second est de définir les droits des ressortissants de pays tiers faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe qui séjournent légalement dans un État membre, ainsi que de déterminer les conditions dans lesquelles ils sont autorisés à séjournner dans d'autres États membres.

¹ Directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié.

² Directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.

³ Directive 2014/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 février 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi en tant que travailleur saisonnier.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

1. Doel van het voorstel

Dit wetsvoorstel wijzigt de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en heeft tot doel de richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming (hierna "richtlijn 2014/66/EU") om te zetten.

Net zoals de richtlijnen betreffende de hogekwalificeerde werknemers¹, de gecombineerde vergunning² en de seizoenarbeiders³ past de richtlijn 2014/66/EU in het kader van de inspanningen die door de Europese Unie geleverd worden om een globaal immigratiebeleid, met inbegrip van de gemeenschappelijke regels voor economische migratie, in te voeren.

De richtlijn 2014/66/EU heeft twee doelstellingen.

De eerste doelstelling heeft betrekking op de invoering van een bijzondere procedure betreffende de binnenkomst en het verblijf en normen met betrekking tot de afgifte, door de lidstaten, van verblijfstitels aan de onderdanen van derde landen die met het oog op een detachering binnen een onderneming in de Unie willen verblijven.

De tweede doelstelling is het omschrijven van de rechten van onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven en het bepalen van de voorwaarden waaronder ze gemachtigd zijn om in andere lidstaten te verblijven.

¹ Richtlijn 2009/50/EG van de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hogekwalificeerde baan.

² Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

³ Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider.

Les modifications proposées répondent aux exigences de la circulaire du 21 décembre 2018. Elles sont nécessaires et urgentes pour les raisons suivantes.

La loi spéciale du 6 janvier 2014 relative à la sixième réforme de l'État a prévu une nouvelle répartition de compétences entre l'État fédéral et les entités fédérées en matière de séjour et d'occupation des travailleurs étrangers.

Les directives en matière de migration économique prévoient des obligations à charge des États membres qui relèvent des compétences respectives de l'État fédéral et des Régions en ce qui concerne les travailleurs, ressortissants de pays tiers.

L'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers (ci-après "accord de coopération du 2 février 2018"), consacre la procédure de demande unique, telle que prévue par la directive 2011/98/UE, dans le respect de la répartition des compétences entre l'État fédéral et les entités fédérées.

Cet accord établit une procédure de demande unique, pour toutes les demandes de séjour pour une période de plus de nonante jours à des fins de travail. Il est entré en vigueur le 3 janvier 2019.

Dans la mesure où la directive 2014/66/UE prévoit également une procédure de demande unique, un accord de coopération d'exécution a été pris le 6 décembre 2018 par les autorités compétentes afin de définir les modalités particulières de son application aux personnes faisant l'objet de transfert temporaire intragroupe et ce, conformément à l'article 1er, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018.

L'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution de l'accord du 2 février 2018 (ci-après "accord de coopération du 6 décembre 2018") transpose par conséquent partiellement la directive 2014/66/UE et fixe les procédures particulières qui lui sont propres.

Par ailleurs, le 25 juillet 2019, la Commission européenne a décidé d'introduire un recours en manquement auprès de la Cour de Justice de l'Union européenne

De voorgestelde wijzigingen beantwoorden aan de eisen van de omzendbrief van 21 december 2018. Ze zijn dringend en noodzakelijk om de volgende redenen.

De bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming heeft in een nieuwe verdeling van de bevoegdheden met betrekking tot het verblijf en de tewerkstelling van buitenlandse werknemers tussen de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten voorzien.

De richtlijnen inzake economische migratie voorzien in verplichtingen voor de lidstaten die onder de respectieve bevoegdheden van de Federale Staat en de Gewesten vallen, wat de werknemers die onderdanen van derde landen zijn betreft.

Het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten (hierna "samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018"), bekraftigt de gecombineerde aanvraagprocedure, zoals bedoeld in de richtlijn 2011/98/EU, met respect voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten.

Dit akkoord voert overigens een gecombineerde aanvraagprocedure in voor alle verblijfsaanvragen voor een periode van meer dan negentig dagen, met het oog op werk. Het is op 3 januari 2019 van kracht geworden.

Aangezien de richtlijn 2014/66/EU ook in één enkele aanvraagprocedure voorziet hebben de bevoegde overheden op 6 december 2018 een uitvoerend samenwerkingsakkoord gesloten, om de bijzondere modaliteiten van de toepassing van de richtlijn op de personen die binnen een onderneming overgeplaatst worden te bepalen, overeenkomstig artikel 1, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

Het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het akkoord van 2 februari 2018 (hierna "samenwerkingsakkoord van 6 december 2018") zet de richtlijn 2014/66/EU bijgevolg gedeeltelijk om en legt de bijzondere procedures die eigen zijn aan de richtlijn vast.

Op 25 juli 2019 heeft de Europese Commissie besloten om een beroep wegens nalatigheid in te dienen bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, om vast te laten

afin de faire constater que le Royaume de Belgique n'a pas pris, conformément à son article 27, toutes les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer intégralement à la directive 2014/66/UE avant le 29 novembre 2016.

La Commission souhaite obtenir la condamnation du Royaume de Belgique au paiement d'une astreinte journalière de 36 794,25 euros et d'une somme forfaitaire de 4 088,25 euros par jour avec une somme forfaitaire minimale de 2 029 000 euros.

La présente proposition de loi vise à prendre les dispositions législatives nécessaires à la transposition de la directive 2014/66/UE, et ce dans les plus brefs délais, afin d'éviter une telle condamnation de la Belgique.

Par conséquent, la proposition de loi, insère dans le titre II, "Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers", de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers un nouveau chapitre VIII^{ter} relatif aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe en déterminant notamment les conditions d'accès au territoire et au séjour.

Enfin, la présente proposition de loi se conforme à l'accord de coopération du 2 février 2018 et l'accord de coopération du 6 décembre 2018 y portant exécution.

2. Directive 2014/66/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe: objectifs de la directive 2014/66/UE

La directive 2014/66/UE a été adoptée le 15 mai 2014. Elle fait partie des mesures prises par l'Union européenne visant à faciliter l'immigration des ressortissants de pays tiers à des fins économiques sur son territoire, et ce dans le contexte du Programme de Stockholm "Une Europe ouverte et sûre qui sert et protège les citoyens", adopté par le Conseil européen du 11 décembre 2009.

La directive 2014/66/UE vise, d'une part, à ce que les entreprises multinationales puissent plus facilement et plus rapidement détacher de manière temporaire des employés hautement qualifiés dans des filiales situées dans l'Union européenne. D'autre part, elle fixe un socle commun de droits pour les ressortissants de pays tiers faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, afin d'éviter leur exploitation et une distorsion de concurrence.

stellen dat het Koninkrijk België niet, overeenkomstig artikel 27 van de richtlijn, alle noodzakelijke wetgevende, reglementaire en administratieve bepalingen genomen heeft om voor 29 november 2016 volledig aan de richtlijn 2014/66/EU te voldoen.

De Commissie wil dat het Koninkrijk België veroordeeld wordt tot de betaling van een dagelijkse dwangsom van 36 794,25 euro en een forfaitaire som van 4 088,25 euro per dag, met een minimale forfaitaire som van 2 029 000 euro.

Dit wetsvoorstel heeft tot doel de wetgevende bepalingen die noodzakelijk zijn voor de omzetting van de richtlijn 2014/66/EU zo snel mogelijk te nemen, om te vermijden dat België veroordeeld wordt.

Het wetsvoorstel voegt in titel II, "Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een nieuw hoofdstuk VIII^{ter} betreffende de personen die binnen een onderneming worden overgeplaatst, in waarin met name de voorwaarden voor de toegang tot het grondgebied en het verblijf worden bepaald.

Ten slotte is dit wetsvoorstel in overeenstemming met het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 en het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

2. Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming: doelstellingen van richtlijn 2014/66/EU

Op 15 mei 2014 werd richtlijn 2014/66/EU aangenomen. Deze richtlijn maakt deel uit van de maatregelen die door de Europese Unie worden genomen en tot doel hebben de immigratie van de onderdanen van derde landen op het grondgebied van de Unie, met economische doeleinden, te vergemakkelijken, dit in het kader van het Programma van Stockholm "Een open en veilig Europa ten dienste en ter bescherming van de burger", aangenomen door de Europese Raad van 11 december 2009.

De richtlijn 2014/66/EU wil ervoor zorgen dat de multinationale ondernemingen gemakkelijker en sneller hooggekwalificeerde werknemers kunnen detacheren in hun dochterondernemingen in de Europese Unie. Verder bepaalt de richtlijn een gemeenschappelijk pakket rechten voor de onderdanen van derde landen die binnen een onderneming worden overgeplaatst, om te vermijden dat ze worden uitgebuit en concurrentievervalsing optreedt.

Enfin, elle facilite la mobilité au sein de l'Union européenne de cette catégorie de travailleurs détachés.

La directive 2014/66/UE s'applique à des ressortissants de pays tiers qui résident en dehors de l'Union européenne au moment de l'introduction de leur demande ou qui ont déjà été admis sur le territoire d'un État membre, conformément à cette directive, en cas de détachement au sein de leur entreprise.

Elle définit les conditions d'entrée et de séjour de plus de nonante jours sur le territoire de l'Union et les droits des ressortissants de pays tiers et des membres de leur famille dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe.

Par ailleurs, elle instaure un nouveau schéma de mobilité en distinguant: la mobilité de courte durée et la mobilité de longue durée. La mobilité de courte durée vise les "ressortissants de pays tiers en possession d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valable délivré par le premier État membre [qui] sont en droit de séjournner dans tout deuxième État membre et de travailler dans toute autre entité établie dans ce dernier et appartenant à la même entreprise ou au même groupe d'entreprises pendant une période de nonante jours au maximum sur toute période de 180 jours par État membre" (art. 21, paragraphe 1, de la directive). La mobilité de longue durée, quant à elle, concerne "les ressortissants de pays tiers qui sont titulaires d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valable délivré par le premier État membre et qui ont l'intention de séjournier dans tout deuxième État membre et de travailler dans toute autre entité établie dans ce dernier et appartenant à la même entreprise ou au même groupe d'entreprises, pour une durée supérieure à nonante jours par État membre" (art. 22, paragraphe 1, de la directive).

La directive offre aux membres de la famille des facilités pour l'obtention d'un regroupement familial avec le ressortissant d'un pays tiers en possession d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe; l'objectif étant d'accroître l'attrait de l'ensemble de règles spécifiques établies par la directive et de faire en sorte qu'il produise tous les avantages escomptés pour la compétitivité des entreprises dans l'Union (considérant n° 40 de la directive).

Ten slotte vergemakkelijkt de richtlijn de mobiliteit van deze categorie van gedetacheerde werknemers binnen de Unie.

De richtlijn 2014/66/EU is van toepassing op de onderdanen van derde landen die op het ogenblik van de indiening van hun aanvraag buiten de Europese Unie verblijven of die overeenkomstig deze richtlijn al op het grondgebied van een lidstaat zijn toegelaten met het oog op detachering binnen hun onderneming.

Ze stelt de voorwaarden voor binnenkomst en verblijf van meer dan negentig dagen op het grondgebied van de Unie vast en omschrijft de rechten van de onderdanen van derde landen en hun familieleden in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming.

Verder voert de richtlijn een nieuw mobiliteitsschema in, door een onderscheid te maken tussen: de korte-termijnmobilitéit en de lange-termijnmobilitéit. De korte-termijnmobilitéit betreft de "onderdanen van derde landen die houder zijn van een door de eerste lidstaat afgegeven geldige vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon [die] mogen verblijven in een tweede lidstaat en werken in elke in die lidstaat gevestigde entiteit die tot dezelfde onderneming of groep van ondernemingen behoort, en wel gedurende maximaal 90 dagen in een periode van 180 dagen per lidstaat" (artikel 21, lid 1, van de richtlijn). De lange-termijnmobilitéit betreft de "onderdanen van derde landen die houder zijn van een geldige, door de eerste lidstaat afgegeven vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, en die voornemens zijn gedurende meer dan 90 dagen per lidstaat te gaan verblijven in een tweede lidstaat en te gaan werken in een andere in die lidstaat gevestigde entiteit die behoort tot dezelfde onderneming of groep van ondernemingen" (artikel 22, lid 1, van de richtlijn).

De richtlijn biedt de gezinsleden faciliteiten voor het verkrijgen van de gezinsherening met de onderdaan van een derde land die houder is van een vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon. Het doel is immers de bij deze richtlijn vastgestelde specifieke voorschriften aantrekkelijker te maken en alle verwachte voordelen van het concurrentievermogen van ondernemingen in de Unie te realiseren (overweging nr. 40 van de richtlijn).

3. Grandes lignes de la transposition en droit belge

3.1. Personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe

L'article 3, c) , de la directive 2014/66/UE définit la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe comme étant le “ressortissant de pays tiers qui réside en dehors du territoire des États membres à la date de l'introduction de la demande de permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et qui fait l'objet d'un transfert temporaire intragroupe”.

Le transfert temporaire intragroupe est défini comme étant “le détachement temporaire à des fins professionnelles ou de formation d'un ressortissant de pays tiers qui, à la date de l'introduction de la demande de permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, réside en dehors du territoire des États membres, par une entreprise établie en dehors du territoire d'un État membre, et à laquelle ce ressortissant de pays tiers est lié par un contrat de travail avant et pendant le transfert temporaire, dans une entité appartenant à ladite entreprise ou au même groupe d'entreprises établie dans cet État membre et, le cas échéant, la mobilité entre des entités hôtes établies dans un ou plusieurs deuxièmes États membres” (article 3, b), de la directive).

Le champ d'application de la directive rationae personae est limité aux experts, aux cadres et aux employés stagiaires, tels que définis à l'article 3, e), f), g) de la directive.

La personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doit posséder des compétences qui soient propres à l'entité dans laquelle elle est temporairement détachée. Dès lors, la directive impose une ancienneté d'au moins trois à douze mois ininterrompus acquise dans le même groupe d'entreprises dans la période précédant immédiatement le transfert temporaire, pour les cadres et experts, et d'au moins trois à six mois ininterrompus pour les employés stagiaires.

Par ailleurs, une série de personnes qui ont introduit une demande ou ont obtenu un séjour sur la base d'un autre motif, sont explicitement exclues du champ d'application de la directive (article 2, paragraphe 2, de la directive).

3.2. Conditions d'admission

La directive fixe les critères que doivent remplir les ressortissants de pays tiers pour être admis en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire

3. Grote lijnen van de omzetting in Belgisch recht

3.1. Binnen een onderneming overgeplaatste persoon

Artikel 3, c), van richtlijn 2014/66/EU definieert de binnen een onderneming overgeplaatste persoon als een “onderdaan van een derde land die op het tijdstip van de aanvraag van een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon buiten het grondgebied van de lidstaten verblijft en die het voorwerp is van een overplaatsing binnen een onderneming”.

De overplaatsing binnen een onderneming wordt omschreven als “de tijdelijke detachering, voor beroepsactiviteiten of opleiding, van een onderdaan van een derde land die op het tijdstip van de aanvraag voor de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon buiten het grondgebied van de lidstaten verblijft, van een buiten het grondgebied van een lidstaat gevestigde onderneming waarmee deze onderdaan voorafgaand aan en gedurende de overplaatsing een arbeidsovereenkomst heeft gesloten, naar een entiteit die behoort tot de onderneming of tot dezelfde groep van ondernemingen en die is gevestigd in die lidstaat, alsmede, waar van toepassing, de mobiliteit tussen gastentiteiten die gevestigd zijn in één of meerdere andere lidstaten” (artikel 3, b), van de richtlijn).

Het toepassingsgebied van de richtlijn, rationae personae, is beperkt tot de specialisten, de leidinggevenden en de stagiair-werknemers, zoals omschreven bij artikel 3, e), f), g) van de richtlijn.

De persoon die binnen een onderneming wordt overgeplaatst moet over vaardigheden beschikken die specifiek zijn voor de gastentiteit waarnaar hij tijdelijk is overgeplaatst. De richtlijn legt daarom de verplichting op onmiddellijk voorafgaand aan de overplaatsing reeds ten minste drie tot maximaal twaalf maanden ononderbroken in dienst te zijn bij dezelfde groep van ondernemingen, als hij een leidinggevende of een specialist is, en ten minste drie tot zes maanden ononderbroken als hij een stagiair-werknemer is.

Een reeks van personen die op grond van andere redenen een aanvraag hebben ingediend of een verblijf hebben verkregen, worden explicet uitgesloten van het toepassingsgebied van de richtlijn (artikel 2, lid 2, van de richtlijn).

3.2. Toelatingsvoorwaarden

De richtlijn legt de criteria vast waaraan de onderdaanen van derde landen moeten voldoen om te worden toegelaten als binnen het kader van een onderneming

intragroupe. Ces conditions concernent, notamment, l'appartenance de l'entreprise établie dans le pays tiers et de l'entité hôte à la même entreprise (article 5, § 1, a), de la directive), l'ancienneté au sein de l'entreprise (article 5, § 1, b), de la directive), le salaire et les conditions de travail (article 5, § 4, de la directive), la période d'affectation (article 12 de la directive), et les qualifications professionnelles (article 5, §§ 1, d), et 6, de la directive).

Par ailleurs, les ressortissants de pays tiers doivent pouvoir présenter un document de voyage valide (article 5, § 1, f), si requis un visa et une assurance maladie (article 5, § 1, g). Ils doivent aussi apporter la preuve qu'ils disposent de ressources suffisantes pendant leur séjour pour subvenir à leur propres besoins et à ceux des membres de leur famille sans recourir aux prestations du système d'aide sociale des États membres. Finalement, ils ne peuvent pas former une menace pour l'ordre public, la sécurité publique ou la santé publique.

La directive 2014/66/UE ne crée aucun droit d'admission. En effet, l'article 6 de la directive prévoit que les États membres peuvent déterminer les volumes d'admission de ressortissants de pays tiers pouvant séjourner sur leur territoire.

3.3. Procédure d'admission

Les demandes de délivrance ou de renouvellement des permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doivent être traitées dans le cadre d'une procédure de demande unique (article 11, § 5, de la directive et I considérant n° 30 de la directive). Dès lors, ces demandes seront traitées conformément à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers, telle qu'elle est consacrée par les accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

Aux termes de cette procédure, un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe est délivré au ressortissant d'un pays tiers qui remplit les critères d'admission déterminées par la législation régionale ou communautaire relative à l'occupation des travailleurs étrangers et par la législation relative à l'accès au territoire et au séjour et à l'égard duquel une décision favorable a été prise. Il s'agit d'un titre spécifique aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe qui permettra de les distinguer des autres travailleurs étrangers.

overgeplaatste personen. Deze voorwaarden hebben betrekking op het behoren van de in een derde land gevestigde onderneming en de gastentiteit tot dezelfde onderneming (artikel 5, § 1, a), van de richtlijn), de ancieniteit binnen de onderneming (artikel 5, § 1, b), van de richtlijn), de bezoldiging en de arbeidsvoorraarden (artikel 5, § 4, van de richtlijn), de duur van de overplaatsing (artikel 12 van de richtlijn) en de beroepskwalificaties (artikel 5, §§ 1, d), en 6, van de richtlijn).

Verder moeten de onderdanen van derde landen een geldig reisdocument (artikel 5, § 1, f) kunnen voorleggen, indien nodig, een visum en een ziektekostenverzekering (artikel 5, § 1, g). Zij moeten ook aantonen dat ze tijdens hun verblijf over voldoende middelen beschikken om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te hoeven doen op het bijstandsstelsel van de lidstaat. Tenslotte mogen zij geen bedreiging vormen voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid.

De richtlijn 2014/66/EU creëert geen enkel toelatingsrecht. Artikel 6 van de richtlijn bepaalt immers dat de lidstaten zelf mogen bepalen hoeveel onderdanen van derde landen tot hun grondgebied worden toegelaten.

3.3. Toelatingsprocedure

De aanvragen voor de afgifte of de verlenging van vergunningen voor personen die binnen een onderneming zijn overgeplaatst moeten worden behandeld in het kader van de één-enkele aanvraagprocedure (zie artikel 11, § 5, van de richtlijn en overweging nr. 30 van de richtlijn). Deze aanvragen zullen dus worden behandeld overeenkomstig de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, zoals ingevoerd door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 en het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 en overgenomen in dit voorstel.

Volgens deze procedure wordt een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgegeven aan een onderdaan van een derde land die voldoet aan de toelatingscriteria, zoals bepaald door de gewestelijke en communautaire regelgeving betreffende de toelating tot tewerkstelling en de regelgeving inzake toegang tot het grondgebied en verblijf, en ten aanzien van wie een positieve beslissing is genomen. Het is een document specifiek voor personen die binnen een onderneming worden overgeplaatst, waardoor ze kunnen worden onderscheiden van de andere buitenlandse arbeidskrachten.

Le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe revêt la forme du titre de séjour uniforme européen établi par le règlement (CE) n° 1030/2002 du Conseil du 13 juin 2002 établissant un modèle uniforme de titre de séjour pour les ressortissants de pays tiers, et matérialise, d'une part, l'autorisation de séjour, et, d'autre part, l'autorisation de travail (considérant n° 30 de la directive).

3.4. Mobilité intra-européenne

La directive 2014/66/UE a pour ambition de faciliter la mobilité au sein de l'Union européenne des ressortissants de pays tiers faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe lors de leurs missions professionnelles en les exemptant des obligations Schengen en matière de visa. Dès lors, sous réserve d'un certain nombre de conditions, les titulaires d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe peuvent pénétrer, séjourner et travailler dans des États membres autres que celui qui a délivré ledit permis.

La directive distingue, d'une part, la mobilité de courte durée, et, d'autre part, la mobilité de longue durée; les conditions applicables à la mobilité de longue durée étant plus strictes que celles applicables à la mobilité de courte durée.

3.4.1. Mobilité de courte durée

La mobilité de courte durée instaurée par l'article 21 de la directive 2014/66/UE permet au ressortissant d'un pays tiers en possession d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valable délivré par le premier État membre de séjourner dans un deuxième État membre et d'y travailler dans une entité appartenant à la même entreprise, ou au même groupe d'entreprises, pendant une période maximale de nonante jours sur toute période de cent quatre-vingts jours. Cette période maximale de nonante jours sur toute période de cent quatre-vingts jours se calcule par État membre et non sur l'ensemble du territoire de l'Union. Lors de cette mobilité de courte durée, le ressortissant d'un pays tiers séjournera sous le couvert du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivré par le premier État membre.

La directive laisse la possibilité au deuxième État membre de permettre aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe d'exercer leur droit à la mobilité sans aucune formalité préalable (option retenue dans le cadre de la transposition en droit belge), ou de conditionner l'exercice de cette mobilité à une notification).

De vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon neemt de vorm aan van de Europese uniforme verblijfstitel ingevoerd door verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen, en omvat zowel de verblijfsvergunning als de arbeidsvergunning (overweging nr. 30 van de richtlijn).

3.4. Intra-Europese mobiliteit

richtlijn 2014/66/EU heeft tot doel het vergemakkelijken van de mobiliteit binnen de Europese Unie van binnen een onderneming overgeplaatste onderdanen van derde landen bij hun professionele opdrachten, door ze vrij te stellen van de Schengenverplichtingen inzake het visum. De houders van een vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon mogen dus, onder voorbehoud van een zeker aantal voorwaarden, binnenkomen, verblijven en werken in andere lidstaten dan de lidstaat die deze vergunning heeft afgegeven.

De richtlijn maakt een onderscheid tussen korte-termijnmobilité en lange-termijnmobilité. De voorwaarden die gelden voor de lange-termijnmobilité zijn strenger dan die voor de korte-termijnmobilité.

3.4.1. Korte-termijnmobilité

De korte-termijnmobilité, ingevoerd bij artikel 21 van richtlijn 2014/66/EU, stelt de onderdaan van een derde land die houder is van een geldige vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon, afgegeven door de eerste lidstaat, in staat te verblijven in een tweede lidstaat en er te werken in een entiteit die tot dezelfde onderneming of groep van ondernemingen behoort, gedurende maximaal 90 dagen in een periode van 180 dagen. Deze maximale periode van 90 dagen in een periode van 180 dagen wordt berekend per lidstaat, niet over heel het grondgebied van de Unie. Bij deze korte-termijnmobilité verblijft de onderdaan van een derde land op grondslag van de vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon, afgegeven door de eerste lidstaat.

De richtlijn laat aan de tweede lidstaat de mogelijkheid de binnen een onderneming overgeplaatste personen toe te staan hun recht op mobiliteit uit te oefenen zonder voorafgaande formaliteit (optie behouden in het kader van de omzetting in Belgisch recht), of het uitoefenen van deze mobiliteit afhankelijk te maken van de voorwaarde van een kennisgeving.

3.4.2. Mobilité de longue durée

L'article 22 de la directive établit un régime de mobilité de longue durée sur la base duquel les ressortissants de pays tiers en possession d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valable délivré par le premier État membre bénéficiant du droit de séjourner dans tout deuxième État membre et de travailler dans toute autre entité établie dans ce dernier et appartenant à la même entreprise ou au même groupe d'entreprises, pour une durée supérieure à nonante jours par État membre.

Dans le cadre de cette mobilité de longue durée, les États membres peuvent soit permettre aux titulaires d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valable délivré par le premier État membre d'exercer leur droit sans aucune formalité préalable, soit exiger une notification, soit exiger l'introduction d'une demande de mobilité. Cette troisième option, laquelle est celle retenue dans le cadre de la transposition en droit belge, aura pour conséquence, contrairement aux deux autres options que l'intéressé séjournera et travaillera dans le deuxième État membre sous le couvert d'un nouveau titre, à savoir le permis pour mobilité de longue durée, délivré par le deuxième État membre (la Belgique).

Les demandes de mobilité de longue durée seront traitées conformément à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers, la demande de mobilité de longue durée sera introduite par le ressortissant d'un pays tiers au plus tard vingt jours avant le début de la mobilité. La décision de délivrance du permis pour mobilité de longue durée sera prise au plus tard dans les nonante jours suivant le dépôt de la demande complète.

Enfin, il convient de préciser que durant l'examen de la demande de mobilité de longue durée par le deuxième État membre, la directive autorise le ressortissant d'un pays tiers à travailler dans le deuxième État membre pour autant qu'il remplisse un certain nombre de conditions (article 22, paragraphe 2, d), de la directive).

4. Regroupement familial

Afin d'accroître l'attrait de l'ensemble des règles spécifiques qu'elle établit et faire en sorte qu'il produise tous les avantages pour la compétitivité des entreprises dans l'Union, la directive 2014/66/UE offre aux ressortissants de pays tiers faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe des conditions favorables en vue d'un regroupement familial dans l'État membre qui a délivré le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert

3.4.2. Lange-termijnmobilititeit

Artikel 22 van de richtlijn voert een regeling voor lange-termijnmobilititeit in, krachtens welke de onderdaan van derde landen die houder zijn van een geldige vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon, afgegeven door de eerste lidstaat, het recht genieten te verblijven in een tweede lidstaat en te werken in elke in die lidstaat gevestigde entiteit die tot dezelfde onderneming of groep van ondernemingen behoort, gedurende meer dan 90 dagen per lidstaat.

In het kader van deze lange-termijnmobilititeit mogen de lidstaten de houders van een geldige vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste persoon, afgegeven door de eerste lidstaat, toelaten hun recht op mobiliteit uit te oefenen zonder voorafgaande formaliteit, ofwel een kennisgeving eisen, ofwel de indiening van een aanvraag voor mobiliteit eisen. Deze derde optie, die in de omzetting in Belgisch recht is overgenomen, zal tot gevolg hebben, in tegenstelling tot de twee andere opties, dat de betrokkenen in de tweede lidstaat zal verblijven en werken op grondslag van een nieuwe titel, namelijk de vergunning voor lange-termijnmobilititeit, afgegeven door de tweede lidstaat (België).

De aanvragen voor lange-termijnmobilititeit worden behandeld volgens de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is inzake de tewerkstelling van buitenlandse werkkrachten. Zo moet de aanvraag voor lange-termijnmobilititeit worden ingediend door de onderdaan van een derde land ten laatste twintig dagen voor de aanvang van de mobiliteit. De beslissing tot afgifte van de vergunning voor lange-termijnmobilititeit moet ten laatste negentig dagen na de indiening van de volledige aanvraag worden genomen.

Ten slotte is op te merken dat de richtlijn gedurende de behandeling van de aanvraag voor lange-termijnmobilititeit door de tweede lidstaat de onderdaan van een derde land toestaat te werken in de tweede lidstaat, mits hij aan een aantal voorwaarden voldoet (artikel 22, lid 2, d), van de richtlijn).

4. Gezinsherening

Teneinde de bij deze richtlijn vastgestelde specifieke voorschriften aantrekkelijker te maken en alle verwachte voordelen voor het concurrentievermogen van ondernemingen in de Unie te realiseren, biedt richtlijn 2014/66/EU de binnen een onderneming overgeplaatste personen gunstige voorwaarden voor gezinsherening in de lidstaat die de vergunning heeft afgegeven en in de lidstaten die de binnen een onderneming overgeplaatste

temporaire intragroupe et dans les États membres qui autorisent la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe à séjourner et à travailler sur leur territoire conformément aux dispositions de directive concernant la mobilité de longue durée (considérant n° 40 de la directive).

Ainsi, en vertu de l'article 19, § 4, de la directive, si les conditions d'un regroupement familial sont remplies, le titre de séjour doit être accordé aux membres de la famille au plus tard dans les nonante jours à compter de l'introduction de la demande complète. Cette même disposition ajoute que, lorsque la demande de titre de séjour pour les membres de la famille de la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe est présentée en même temps que la demande de permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ou de permis pour mobilité de longue durée, les deux demandes doivent être traitées simultanément.

Par ailleurs, les membres de la famille accompagnant ou venant rejoindre la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ont également le droit d'être employés ou d'exercer une activité professionnelle dans l'État membre d'accueil, et ce pendant la durée du transfert (article 19, paragraphe 6, de la directive), conformément à l'article 18 de l'arrêté royal du 2 septembre 2018.

Pour le surplus, la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial et les mesures belges de transposition telles que définies à l'article 10bis et suivants de la loi sont d'application.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1er

Dispositions générales

Article 1er

Cette disposition est de type purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution, en vertu duquel toute proposition de loi précise s'il s'agit d'une matière visée à l'article 74, à l'article 77 ou à l'article 78 de la Constitution.

persoon toestaan op hun grondgebied te verblijven en te werken, overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn inzake lange-termijnmobilité (overweging nr. 40 van de richtlijn).

Zo moet, krachtens artikel 19, lid 4, van de richtlijn, indien de voorwaarden voor een gezinsherening zijn vervuld, de verblijfsvergunning worden toegekend aan de gezinsleden binnen negentig dagen na de datum van de indiening van de volledige aanvraag. Dezelfde bepaling voegt daaraan toe dat wanneer de aanvraag voor de verblijfsvergunning voor de gezinsleden van de binnen een onderneming overgeplaatste persoon wordt ingediend op hetzelfde moment als de aanvraag voor de vergunning voor de binnen een onderneming overgeplaatste persoon of de aanvraag voor de vergunning voor lange-termijnmobilité, beide aanvragen tegelijk moeten worden behandeld.

Bovendien hebben de gezinsleden die de binnen een onderneming overgeplaatste persoon vergezellen of zich bij hem komen voegen ook het recht te werken in loondienst of een beroepsactiviteit uit te oefenen in de gastlandstaat, gedurende de duur van de overplaatsing (artikel 19, lid 6, van de richtlijn), overeenkomstig artikel 18 van het koninklijk besluit van 2 september 2018.

Voor het overige zijn richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinsherening en de Belgische omzettingsmaatregelen zoals omschreven in artikel 10bis en volgende van de wet van toepassing.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, luidens welk elk wetsvoorstel vermeldt of het een aangelegenheid als bedoeld in de artikel 74, 77 of 78, van de Grondwet regelt.

Art. 2

Conformément aux directives européennes transposées par la proposition législative, les dispositions législatives, réglementaires et administratives adoptées par les États membres à cette fin doivent contenir une référence à ces directives ou être accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle.

CHAPITRE 2

Dispositions modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

L'article 1er de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers énumère les définitions applicables à l'ensemble de la loi. Ces définitions générales sont complétées par les termes "accord de coopération du 2 février 2018" et "accord de coopération du 6 décembre 2018". Auparavant, ces accords de coopération étaient définis séparément à plusieurs reprises dans le titre II de la loi, aux chapitres VIIbis, VIII et VIIIIBIS relatifs à la migration économique.

Par souci de lisibilité et de cohérence interne de la loi, ces accords sont désormais repris dans le champ d'application général de l'article 1er, de sorte que seul l'accord de coopération ayant la date correspondante doit être mentionné dans les dispositions pertinentes.

Par ailleurs, conformément à ces accords de coopération, la procédure de demande unique prévue par la directive 2014/66/UE est mise en œuvre au niveau belge par les Régions, la Communauté germanophone et l'Office des étrangers. En raison de cette régionalisation des compétences, par souci de clarté l'autorité régionale compétente est également ajouté à l'article 1er. Il s'ensuit que la définition de l'autorité compétente au titre II, chapitres VIIbis, VIII et VIIIIBIS est supprimée.

Art. 4

L'article 1/1, § 2, de la loi est modifié pour que les ressortissants de pays tiers qui demandent une autorisation

Art. 2

Overeenkomstig de Europese richtlijnen die door het wetsvoorstel worden omgezet moeten de wetgevende, reglementaire en administratieve bepalingen die te dien einde door de lidstaten worden goedgekeurd een verwijzing naar deze richtlijnen bevatten of moeten ze tijdens hun officiële publicatie gepaard gaan met een dergelijke verwijzing.

HOOFDSTUK 2

Bepalingen tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

Artikel 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen somt de definities op die van toepassing zijn voor de gehele wet. Deze algemene definities worden aangevuld met de begrippen "samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018" en "samenwerkingsakkoord van 6 december 2018". Voorheen werden deze samenwerkingsakkoorden meermaals apart gedefinieerd in titel II van de wet, in de hoofdstukken VIIbis, VIII en VIIIIBIS, inzake de economische migratie.

Om de leesbaarheid te bevorderen, en de interne coherentie in de wet te behouden, worden deze akkoorden voortaan in het algemene toepassingsgebied van artikel 1 opgenomen zodat er in de relevante bepalingen enkel nog verwezen moet worden naar het samenwerkingsakkoord met de desbetreffende datum.

Bovendien, overeenkomstig de samenwerkingsakkoorden, wordt de procedure waarin richtlijn 2014/66/EU voorziet, op Belgisch niveau verwezenlijkt door de gewesten en de Duitstalige gemeenschap in samenwerking met Dienst Vreemdelingenzaken. Het verdient daarom de voorkeur om ten gevolge van deze regionalisering van bevoegdheden en omwille van de duidelijkheid voortaan te spreken van de "bevoegde regionale overheid". Dit begrip wordt eveneens toegevoegd aan artikel 1. De bevoegde overheid zoals gedefinieerd in titel II, hoofdstukken VIIbis, VIII en VIIIIBIS worden geschrapt.

Art. 4

Artikel 1/1, § 2, van de wet wordt gewijzigd, zodat de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor

de séjour de plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe soient tenus au paiement d'une redevance.

Cette obligation s'applique tant aux ressortissants de pays tiers qui demandent un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe qu'aux personnes qui demandent un permis pour mobilité de longue durée.

L'article 16 de la directive 2014/66/UE autorise les États membres à exiger le paiement d'une redevance pour le traitement de ce type de demande.

Conformément à l'article 1/1, § 2, alinéa 2, de la loi, le montant de la redevance et les modalités de sa perception sont fixés par un arrêté royal, délibéré en Conseil des ministres. Pour fixer le montant, il sera tenu compte des limites prévues par les dispositions européennes précitées.

Art. 5

Selon l'article 1/2 de la loi, un étranger qui souhaite séjourner sur le territoire pendant plus de nonante jours doit en principe présenter une déclaration d'intégration à l'appui de sa demande. Cette déclaration indique qu'il comprend les valeurs et les normes fondamentales de la société et qu'il agira en conformité avec celles-ci. § 1er, alinéa 2, de cet article prévoit une dérogation à cette obligation en faveur de certaines catégories d'étrangers.

Cette liste est complétée afin que cette obligation ne s'applique pas aux étrangers suivants:

- a) le ressortissant d'un pays tiers titulaire d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;
- b) le ressortissant d'un pays tiers titulaire d'un permis pour mobilité de longue durée;
- c) le ressortissant d'un pays tiers demandant le regroupement familial en tant que membre de la famille d'une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Le fait que les personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ne soient pas soumises à une telle obligation peut se comprendre facilement au regard du caractère strictement temporaire de leur séjour. Leur

een machtiging tot verblijf van meer dan negentig dagen in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon indienen een retributie moeten betalen.

Deze verplichting geldt zowel voor onderdanen van een derde land die een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon indienen als voor diegene die een vergunning voor langetermijnmobilité aanvragen.

Artikel 16 van de richtlijn 2014/66/EU staat de lidstaten toe om te eisen dat voor de behandeling van dergelijke aanvragen een vergoeding wordt betaald.

Overeenkomstig artikel 1/1, § 2, tweede lid, van de wet worden het bedrag van de retributie en de nadere regels van de inning van de retributie door middel van een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vastgesteld. Bij de bepaling van het bedrag zal er rekening worden gehouden met de grenzen die vastgesteld worden door de voornoemde Europese bepalingen.

Art. 5

Volgens artikel 1/2 van de wet moet de vreemdeling die meer dan negentig dagen op het grondgebied wenst te verblijven in principe een verklaring van integratie voorleggen om zijn aanvraag te ondersteunen. Met deze verklaring geeft hij te kennen dat hij de fundamentele waarden en normen van de samenleving begrijpt en er naar zal handelen. § 1, tweede lid, van dit artikel, voorziet in een afwijking van deze verplichting, ten gunste van bepaalde categorieën van vreemdelingen.

Deze lijst wordt aangevuld, zodat deze verplichting niet van toepassing is op de volgende vreemdelingen:

- a) de onderdaan van een derde land, die houder is van een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon;
- b) de onderdaan van een derde land, die houder is van een vergunning voor lange-termijnmobilité;
- c) de onderdaan van een derde land die een verzoek tot gezinsherening in de hoedanigheid van familielid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, indient.

Het feit dat binnen een onderneming overgeplaatste personen niet onderworpen worden aan een dergelijke verplichting kan met het oog op het strikt tijdelijk karakter van hun verblijf gemakkelijk begrepen worden. Hun

statut de séjour n'a en effet pas vocation à leur permettre de séjournier de manière durable ou permanente sur le territoire.

En revanche, aux termes de l'article 12 de la directive 2014/66/UE, lu en combinaison avec son considérant 17, un ressortissant de pays tiers peut bénéficier de ce statut de séjour pendant une durée limitée, ne pouvant pas être supérieure à 3 ans pour les cadres et experts et à un an pour les stagiaires. Au terme de cette période, la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doit quitter le territoire de l'Union européenne, sauf si elle a été autorisée à y séjournier à un autre titre.

Par l'accord de coopération du 6 décembre 2018, l'État fédéral et les entités fédérées ont fixé les durées maximales du séjour au maximum autorisé par la directive.

À l'issue de la période maximale de séjour effectuée sur le territoire de l'Union en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, le travailleur doit retourner dans son pays d'origine.

Comme pour les travailleurs qui viennent séjournier et travailler en Belgique sur base des directives 2009/50/CE et 2014/36/UE, les personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ne sont pas soumises à l'obligation de signer une déclaration d'intention. Un processus d'intégration prend en principe du temps et doit nécessairement être évalué sur une certaine période. La directive prévoit que le séjour d'une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe est toujours temporaire et ne peut jamais devenir permanent. Ce séjour est limité à 1 ou 3 ans, période durant laquelle l'étranger peut utiliser son droit à la mobilité vers d'autres États membres. L'exigence de fournir des efforts d'intégration pendant son séjour est difficilement compatible avec le caractère temporaire de son séjour.

D'autre part, l'article 1/2, § 3, prévoit que "Le ministre ou son délégué apprécie les efforts d'intégration de l'étranger dans la société en tenant compte en particulier des critères suivants:

[...] exercer une activité en tant que travailleur salarié, fonctionnaire ou travailleur indépendant". Le fait qu'une personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe

verblijfsstatus heeft niet tot doel hen in staat te stellen om op duurzame of permanente wijze op het grondgebied te verblijven.

In de bewoordingen van artikel 12 van de richtlijn 2014/66/EU, gelezen in samenhang met overweging 17 van de richtlijn, kan een onderdaan van een derde land daarentegen gedurende een beperkte duur, die maximum 3 jaar is voor leidinggevenden en specialisten en maximum 1 jaar voor stagiairs, van deze verblijfsstatus genieten. Na het verstrijken van deze duur moet de binnen een onderneming overgeplaatste persoon het grondgebied van de Europese Unie verlaten, tenzij hij gemachtigd werd om in een andere hoedanigheid op het grondgebied te verblijven.

Via het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 hebben de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten de maximale duur van het verblijf vastgelegd op het maximum toegelaten door de richtlijn.

Na verloop van de maximumduur van het verblijf op het grondgebied van de Europese Unie in de hoedanigheid van binnen een onderneming overgeplaatste persoon, moet de werknemer terugkeren naar zijn land van herkomst.

Net zoals voor de werknemers die op grond van de richtlijnen 2009/50/EC en 2014/36/UE naar België komen om hier te werken, wordt ervoor gekozen om binnen een onderneming overgeplaatste personen niet te onderwerpen aan de verplichting een intentieverklaring te ondertekenen. Enerzijds omdat een integratieproces in principe tijdens een lange periode plaatsvindt en noodzakelijkerwijs ook over een lange periode geëvalueerd wordt. De richtlijn bepaalt dat het verblijf van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon steeds tijdelijk is en dus nooit duurzaam kan worden. Dit verblijf is beperkt tot 1 of 3 jaar, waarbinnen de binnen een onderneming overgeplaatste persoon bovendien gebruik kan maken van zijn recht op mobiliteit naar andere lidstaten. De verplichting om bij de indiening van zijn aanvraag een intentieverklaring te ondertekenen dat hij tijdens zijn verblijf integratie-inspanningen zal leveren, kan moeilijk verzoend worden met het tijdelijk karakter van zijn verblijf.

Anderzijds bepaalt artikel 1/2, § 3, dat "de minister of zijn gemachtigde [...] de inspanningen tot integratie van de vreemdeling in de samenleving [beoordeelt], rekening houdend in het bijzonder met de volgende criteria:

[...]. - een activiteit uitoefenen als werknemer, als ambtenaar of als zelfstandige;". Het gegeven dat de binnen een onderneming overgeplaatste persoon naar

temporaire vient en Belgique pour y travailler, forme déjà un effort d'intégration.

En ce qui concerne les membres de la famille des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, il faut souligner que leur séjour dépend du séjour du membre de la famille qui vient en Belgique en tant que personne faisant objet d'un transfert intragroupe temporaire. Dès lors, leur séjour est aussi par définition temporaire et difficilement compatible avec une obligation d'intégration qui est liée à l'intention de séjournier en Belgique pendant une longue période. Par ailleurs, l'article 19, § 3, de la directive 2014/66/UE prévoit que les mesures d'intégration visées par la directive relative au regroupement familial⁴ ne peuvent être appliquées qu'une fois que les personnes concernées ont bénéficié du regroupement familial. Imposer une telle obligation lorsqu'ils introduisent leur demande serait contraire à cette disposition. En effet, lorsqu'une catégorie est dispensée par l'article 1/2, § 1er, alinéa 2, de signer la déclaration d'intention, elle est également dispensée d'apporter des preuves de ses efforts d'intégration lors du renouvellement de son séjour.

Art. 6

L'article 10bis, § 2, a été modifié pour des raisons de techniques législatives afin de rendre plus lisible l'identification de ses subdivisions.

L'article 10bis est également complété par deux paragraphes relatifs au regroupement familial des membres de la famille des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Les membres de la famille d'une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe visés à l'article 10bis, § 2, de la loi peuvent demander le regroupement familial conformément à cet article. Cette disposition transpose l'article 19, § 2, de la directive 2014/66/UE, qui prévoit que le regroupement familial n'est pas subordonné à l'exigence que le titulaire du permis délivré par lesdits États membres en vertu de la directive ait une perspective raisonnable d'obtenir le droit de résidence permanente et qu'il justifie d'une durée de séjour minimale.

Art. 7

Cette modification vise à compléter l'article 10ter par un paragraphe relatif au regroupement familial des

België komt om te werken vormt op zich reeds een integratie-inspanning.

Wat de familieleden betreft van binnen een onderneming overgeplaatste personen, moet erop gewezen worden dat hun verblijf afhangt van het verblijf van het familielid die als binnen een onderneming overgeplaatste persoon naar België komt. Ook hun verblijf is bijgevolg per definitie van tijdelijke aard en moeilijk verzoenbaar met een integratieverplichting die gelinkt is aan de intention voor langere duur in België te verblijven. Bovendien bepaalt artikel 19, § 3, van richtlijn 2014/66/EU dat de bepalingen inzake integratie bedoeld in de richtlijn inzake het recht op gezinshereniging⁴ slechts mogen worden toegepast eens de betrokken personen gezinshereniging hebben bekomen. Indien men een dergelijke verplichting zou opleggen wanneer ze hun aanvraag indienen, zou dit in strijd zijn met het deze bepaling. Wanneer een categorie wordt vrijgesteld in art. 1/2, § 1, tweede lid, van het ondertekenen van de intentieverklaring, wordt ze immers ook vrijgesteld om bewijzen voor te leggen van hun inspanningen tot integratie bij de verlenging van zijn verblijf.

Art. 6

Artikel 10bis, § 2, werd om wetgevingstechnische redenen gewijzigd, om de identificatie van deze onderafdelingen leesbaarder te maken.

Artikel 10bis wordt tevens aangevuld met twee paragrafen die betrekking hebben op de gezinshereniging van de familieleden van de binnen een onderneming overgeplaatste personen.

De familieleden van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon bedoeld in artikel 10bis, § 2, kunnen de gezinshereniging overeenkomstig dit artikel aanvragen. Deze bepaling zet artikel 19, § 2, van de richtlijn 2014/66/EU om. Dit artikel bepaalt dat aan de gezinshereniging niet de voorwaarde verbonden is dat de houder van de op grond van de richtlijn door de lidstaten afgegeven vergunning reden heeft om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend en dat hij een minimumperiode van verblijf heeft.

Art. 7

Deze wijziging heeft tot doel artikel 10ter aan te vullen met een paragraaf die betrekking heeft op de

⁴ Directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au regroupement familial.

⁴ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging.

membres de la famille des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

L'article 10ter, § 2quater, transpose l'article 19, §§ 4 et 5, de la directive.

Ainsi, par dérogation à l'article 10, § 2, et conformément à l'article 19, § 4, de la directive 2014/66/UE, le délai pour prendre la décision est fixé à nonante jours à compter de l'introduction de la demande complète. En outre, lorsque la demande de regroupement familial est présentée en même temps que la demande de permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ou de permis pour mobilité de longue durée, le ministre ou son délégué traite ces deux demandes en même temps.

Conformément à l'article 19, § 5, de la directive 2014/66/UE, la durée de validité du titre de séjour des membres de la famille du ressortissant de pays tiers délivré sur la base de l'article 10bis, § 2 et § 5, est alignée sur celle du titre de séjour de la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Art. 8

L'article 13 de la loi est adapté aux modifications insérées à l'article 10bis de la loi, auquel il réfère. Pour le surplus, il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Art. 9 à 26

Ces dispositions sont adaptées en fonction des définitions qui complètent l'article 1er de la loi. Ces modifications ne sont donc pas de nature législative, mais visent simplement à assurer une utilisation cohérente des termes énumérés aux 27°, 28° et 29° de l'article premier. En outre, les références incluses dans ces dispositions sont également modifiées afin de mentionner la disposition correcte.

Pour le surplus, il est renvoyé au commentaire de l'article 3.

Art. 10

L'article 61/25-1, alinéa 1er, de la loi, est modifié pour des raisons purement techniques, compte tenu des règles particulières applicables aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

gezinshereniging van de familieleden van de binnen een onderneming overgeplaatste personen.

Artikel 10ter, § 2quater, zet artikel 19, §§ 4 en 5, van de richtlijn om.

Zo wordt in afwijking van artikel 10, § 2, en overeenkomstig artikel 19, § 4 van de richtlijn 2014/66/EU de termijn voor het nemen van de beslissing vastgelegd op negentig dagen na kennisgeving dat de aanvraag volledig is. Daarenboven wanneer de aanvraag voor gezinshereniging op hetzelfde moment wordt ingediend als de aanvraag voor een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon of een vergunning voor lange-termijnmobilitéit, beide aanvragen op hetzelfde moment worden behandeld door de minister of zijn gemachtigde.

Overeenkomstig artikel 19, § 5, van de richtlijn 2014/66/EU wordt de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf voor familieleden van de onderdaan van een derde land afgegeven op grond van artikel 10bis, § 2 en § 5 afgestemd op deze van de machtiging tot verblijf van de binnen een onderneming overgeplaatste persoon die zij vervoegen.

Art. 8

Artikel 13 van de wet wordt aangepast aan de wijzigingen gemaakt in artikel 10bis van de wet, waarnaar dit artikel verwijst.

Art. 9 tot 26

Deze bepalingen worden aangepast in overeenstemming met de definities die artikel 1 van de wet aanvullen. Deze wijzigingen zijn dus niet van wetgevende aard, maar beogen enkel een consistent gebruik van de begrippen opgesomd in 27°, 28° en 29° van het eerste artikel. Verder worden ook de verwijzingen opgenomen in deze bepalingen gewijzigd zodat de correcte bepaling vermeld wordt.

Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording bij artikel 3.

Art. 10

Artikel 61/25-1, eerste lid, van de wet, wordt om puur technische redenen gewijzigd. Hierbij wordt rekening gehouden met de bijzondere regels die van toepassing zijn op de personen die binnen een onderneming worden overgeplaatst.

Les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjournier plus de nonante jours en Belgique en cette qualité ou qui y sont autorisés seront soumis à la procédure conjointe "séjour-travail", telle que prévue par les accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

Dans un souci de sécurité juridique, les dispositions particulières qui leur sont applicables sont regroupées sous une division bien distincte.

Les conditions et les règles de procédure applicables aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe sont donc contenues dans le titre II, dans le chapitre VIII^{ter}.

Pour ce qui concerne l'abrogation de l'article 61/25-1, alinéa 2, il est renvoyé au commentaire des articles 9 à 26.

Art. 11

L'article 61/25-2, § 2, est modifié étant donné que les ressortissants de pays tiers déjà admis ou autorisés à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période de plus de nonante jours sur base du titre I, chapitre III de la loi bénéficient déjà d'un accès illimité au marché du travail belge conformément à l'article 5 de loi du 9 mai 2018 relative à l'occupation de ressortissants étrangers se trouvant dans une situation particulière de séjour. Il importe de distinguer la migration économique et la migration obtenue sur d'autres bases qui répondent chacune à des conditions et des logiques d'octroi et de retrait de séjour différentes. Par contre, la possibilité d'introduire une demande de permis unique en Belgique est prévue pour les chercheurs et les étudiants puisqu'ils répondent à une logique économique voulue par le législateur européen.

Si une demande pour un permis unique est introduite alors que la personne a déjà obtenu un séjour de plus de nonante jours qui lui donne accès au marché du travail belge, la demande de permis unique sera refusée car sans objet ou, le cas échéant, pour cause de détournement de procédure exactement comme cela se fait déjà lorsqu'une demande de permis unique est introduite par une personne en attente d'une décision concernant sa demande de séjour (par exemple la personne sous attestation d'immatriculation dans l'attente d'une décision sur sa demande de regroupement familial ou sur sa demande de protection internationale).

De onderdanen van derde landen die in deze hoedanigheid meer dan negentig dagen in België wensen te verblijven of die daartoe gemachtigd zijn, zullen onderworpen worden aan de gezamenlijke procedure "verblijf – werk", zoals die bedoeld wordt door de samenwerkings-akkoorden van 2 februari 2018 en 6 december 2018.

Met het oog op rechtszekerheid worden de bijzondere bepalingen die op hen van toepassing zijn in een afzonderlijke afdeling ondergebracht.

Hoofdstuk VII er van titel II bevat dus de voorwaarden en de procedureregels die van toepassing zijn op de personen die binnen een onderneming worden overgeplaatst.

Voor wat de opheffing van artikel 61/25-1, tweede lid, betreft, wordt naar de verantwoording van de artikelen 9 tot 26 verwezen.

Art. 11

Artikel 61/25-2, § 2, wordt gewijzigd aangezien onderdanen van een derde land die toegelaten of gemachtigd zijn om op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III , reeds onbeperkt toegang hebben gekregen tot de Belgische arbeidsmarkt op grond van artikel 5 van de wet van 9 mei 2018 betreffende de te-werkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden. Het is belangrijk om economische migratie te onderscheiden van verblijven verkregen op grond van andere redenen, waarbij aan andere voorwaarden moet worden voldaan en een andere logica wordt gevuld, voor het verlenen en intrekken van deze verschillende verblijven. In de mogelijkheid om een aanvraag voor een gecombineerde vergunning in te dienen in België wordt daarentegen voorzien voor onderzoekers en studenten omdat dit beantwoordt aan de door de Europese wetgever gevuld logica.

Indien een aanvraag voor een gecombineerde vergunning wordt ingediend door een persoon die reeds een verblijf heeft verkregen van meer dan 90 dagen die hem toegang geeft tot de Belgische arbeidsmarkt, zal deze aanvraag zonder voorwerp worden verklaard of geweigerd worden omwille van misbruik van de procedure, op dezelfde manier als dit het geval is wanneer de aanvraag wordt ingediend door een persoon die een beslissing afgewacht omtrent zijn verblijfsaanvraag (bijvoorbeeld diegene die onder attest van immatriculatie verblijven in afgewachting van een beslissing omtrent hun aanvraag gezinsherening of internationale bescherming).

Pour le surplus, il est renvoyé au commentaire des articles 9 à 26.

Art. 14

L'article 61/25-6, § 4, est complété pour préciser qu'il ne peut être donné une autorisation de séjour à durée indéterminée à un ressortissant d'un pays tiers qui a reçu une autorisation de séjour et qui reste lié par un contrat de travail à un employeur établi à l'étranger.

Cette disposition vise les ressortissants de pays tiers qui viennent travailler en Belgique dans le cadre d'un détachement. Le détachement présente, par définition, un caractère temporaire incompatible avec l'octroi d'un séjour illimité. Cette mesure s'applique aux ressortissants de pays tiers détachés par une entreprise établie en dehors de l'Union européenne.

Les ressortissants d'un pays tiers détachés par une entreprise européenne, qui tombent sous la directive 96/71/CE qui fixe les règles nationales applicables en cas de détachement dans le cadre d'une prestation de service sont exclus par la directive 2011/98/UE relative au permis unique. Ils ne peuvent en aucun cas obtenir un séjour illimité sur base de l'article 61/25-6, § 4, de la loi.

Pour le surplus, il est renvoyé au commentaire des articles 9 à 26.

Art. 27 et 28

La loi du 5 mai 2019 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en ce qui concerne certaines catégories de travailleurs a prévu de nouvelles dispositions applicables aux travailleurs hautement qualifiés incompatibles avec les articles 61/30 et 61/31 actuels de la loi.

Cette loi est entrée en vigueur le 1er septembre 2019.

Dans la mesure où ces articles ne sont plus d'application et afin d'assurer la cohérence du droit applicable et de garantir la sécurité juridique, les articles 61/30 et 61/31 sont abrogés.

Art. 29, 30, 33 et 44

Un chapitre VIII^{ter} est inséré au titre II.

Voor het overige wordt naar de verantwoording van de artikelen 9 tot 26 verwezen.

Art. 14

Artikel 61/25-6, § 4, wordt aangevuld om te verduidelijken dat aan een onderdaan van een derde land die een machtiging heeft gekregen tot verblijf en die door een arbeidsovereenkomst verbonden is met een in het buitenland gevestigde werkgever, geen verblijf kan worden gegeven van onbeperkte duur.

Hiermee worden de onderdanen van een derde land bedoeld die in het kader van een detachering naar België komen om hier te werken. Een detachering heeft per definitie slechts een tijdelijk karakter, die niet samengaat met het verkrijgen van een onbeperkt verblijf. Deze bepaling heeft betrekking op onderdanen van een derde land die worden gedetacheerd door ondernemingen gelegen buiten de Europese Unie.

De onderdanen van een derde land die door een onderneming in de Europese Unie worden gedetacheerd en onder de richtlijn 96/71/EG vallen, worden uitgesloten door de richtlijn 2011/98/EU inzake de gecombineerde verblijfsvergunning. Zij kunnen hoe dan ook op basis van artikel 61/25-6, § 4, van de wet, geen verblijf van onbeperkte duur verkrijgen.

Voor het overige wordt verwezen naar de verantwoording van de artikelen 9 tot 26 verwezen.

Art. 27 en 28

De wet van 5 mei 2019 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat bepaalde categorieën van werknemers betreft, heeft in nieuwe bepalingen voorzien die van toepassing zijn op de hooggekwalificeerde werknemers en die incompatibel zijn met de huidige artikelen 61/30 en 61/31 van de wet.

Deze wet is op 1 september 2019 van kracht geworden.

Aangezien deze artikelen niet meer van toepassing zijn, en om de coherentie van het toepasselijk recht te waarborgen en de rechtszekerheid te garanderen, worden de artikelen 61/30 en 61/31 opgeheven.

Art. 29, 30, 33 en 44

Een hoofdstuk VIII^{ter} wordt ingevoegd in titel II.

Il contient les règles spécifiques applicables aux ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique en tant que personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ou qui y ont été autorisés.

Ces règles visent à transposer partiellement la directive 2014/66/UE.

Le chapitre VIIIter est subdivisé en trois sections:

- la section 1re précise le champ d'application des règles dans ce nouveau chapitre et définit les notions pertinentes pour leur application;

- la section 2 contient les règles spécifiques applicables aux ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique en tant que personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ou qui y sont autorisés (durée supérieure à nonante jours) dans le cadre d'un séjour de longue durée;

- la section 3 énonce les règles relatives à la mobilité de courte et de longue durée au sein de l'Union européenne des ressortissants de pays tiers séjournant sur le territoire de l'Union européenne en tant que personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Art. 31

L'article 31 de la proposition de loi insère un article 61/32 qui définit le champ d'application des dispositions du chapitre VIIIter.

Ce chapitre concerne les ressortissants de pays tiers:

- qui séjournent ou résident dans un pays qui n'est pas membre de l'Union européenne et qui souhaitent venir en Belgique pour y séjourner et y travailler en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;

- qui ont déjà été autorisés par un premier État membre à séjourner en tant que personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et qui souhaitent venir en Belgique par mobilité au sein de l'Union européenne pour y travailler et y séjourner pour une courte ou longue période en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;

- qui ont été autorisés à séjourner et à travailler en Belgique en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Het bevat de specifieke regels die van toepassing zijn op de onderdanen van derde landen die in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in België wensen te verblijven of die daartoe gemachtigd werden.

Deze regels hebben tot doel de richtlijn 2014/66/EU gedeeltelijk om te zetten.

Hoofdstuk VII er wordt in quatre afdelingen onderverdeeld:

- afdeling 1 bepaalt het toepassingsgebied van de regels in dit nieuwe hoofdstuk en definieert de begrippen die relevant zijn voor hun toepassing;

- afdeling 2 bevat de specifieke regels die van toepassing zijn op de onderdanen van derde landen die in het kader van een lang verblijf in België wensen te verblijven, in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, of die daartoe gemachtigd worden (duur van meer dan negentig dagen);

- afdeling 3 bevat de regels in verband met mobiliteit binnen de Europese Unie voor korte en lange duur van onderdanen van een derde land die in de hoedanigheid van binnen een onderneming overgeplaatste personen op het grondgebied van de Europese unie verblijven.

Art. 31

Artikel 31 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/32 in dat het toepassingsgebied van de bepalingen van hoofdstuk VIIIter definieert.

Het hoofdstuk heeft betrekking op de onderdanen van derde landen:

- die in een land dat geen lidstaat van de Europese Unie verblijven of wonen en die naar België wensen te komen om er in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te verblijven en te werken;

- die reeds door een eerste lidstaat gemachtigd werden tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon en die via mobiliteit binnen de Europese Unie naar België willen komen om er te werken en te verblijven in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon voor korte en/of lange duur;

- die gemachtigd werden om in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in België te verblijven en te werken.

Ces dispositions s'inscrivent dans le cadre juridique des accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

Art. 32

L'article 32 de la proposition de loi insère L'article 61/33 qui définit les notions pertinentes pour l'application des dispositions du chapitre VIII^{ter}.

En ce qui concerne les personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, des règles particulières ont été déterminées par l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018 pour transposer la directive 2014/66/UE. Il y a donc lieu aussi d'en tenir compte.

Dans un souci de transparence, diverses notions figurant déjà dans l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018 sont définies par référence à cet accord. Les ressortissants de pays tiers qui souhaitent venir en Belgique pour y séjourner en qualité de personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe pendant plus de nonante jours et ceux qui ont obtenu les autorisations de séjour et de travail requises à cette fin sont soumis à la procédure conjointe "séjour-travail" telle que prévue par l'accord de coopération du 2 février 2018 en exécution de la directive "permis unique". Ils restent également soumis aux dispositions générales du chapitre II, du titre Ier, en ce qui concerne leur entrée et leur éloignement. Les dispositions contenues dans la section 2 du chapitre VIII^{ter}, qui concernent l'entrée des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, s'intègrent donc dans le cadre juridique de l'acquis de Schengen sans pour autant y déroger. Elles sont complémentaires aux règles de l'acquis de Schengen et aux dispositions générales du titre Ier, chapitre II, de la loi.

Art. 34 et 40

La section 2 est divisée en 2 sous-sections:

— l'article 34 insère une sous-section 1 qui contient les dispositions relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers;

— l'article 40 insère une sous-section 2 qui contient les dispositions relatives à l'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Deze bepalingen passen in het juridisch kader van de samenwerkingsakkoorden van 2 februari 2018 en 6 december 2018.

Art. 32

Artikel 32 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/33 toe dat de begrippen definieert die relevant zijn voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk VIII^{ter}.

Wat de binnen een onderneming overgeplaatste personen betreft, werden door het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 specifieke regels bepaald om de richtlijn 2014/66/ EU om te zetten. Hiermee moet dus rekening worden gehouden.

Met het oog op transparantie worden verschillende begrippen die reeds opgenomen waren in het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 met verwijzing naar dit akkoord gedefinieerd. De onderdanen van derde landen die naar België wensen te komen om er, in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, meer dan negentig dagen te blijven en diegenen die de te dien einde vereiste machtingen tot verblijf en arbeidsvergunningen bekomen hebben, worden onderworpen aan de gezamenlijke procedure "verblijf-werk", zoals die bedoeld wordt door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, in uitvoering van de richtlijn "gecombineerde vergunning". Ze blijven ook onderworpen aan de algemene bepalingen van hoofdstuk II, van titel I, van de wet, wat hun binnenkomst en hun verwijdering betreft. De bepalingen in afdeling 2 van hoofdstuk VIII^{ter}, die betrekking hebben op de binnenkomst van binnen een onderneming overgeplaatste personen, passen dus in het juridisch kader van het Schengenacquis, zonder van dit kader af te wijken. Ze vullen de regels van het Schengenacquis en de algemene bepalingen van titel I, hoofdstuk II, van de wet aan.

Art. 34 en 40

Afdeling 2 wordt in 2 onderafdelingen ingedeeld:

— artikel 34 voegt een onderafdeling 1 in die de bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers bevat;

— artikel 40 voegt een onderafdeling 2 in die de bepalingen bevat met betrekking tot de machting tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon.

Art. 35

L’article 35 de la proposition de loi insère un article 61/34 qui vise le ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner en Belgique pendant plus de nonante jours en qualité de personne faisant l’objet d’un transfert temporaire intragroupe.

L’article fixe les modalités d’introduction et de traitement de la demande d’autorisation de séjour. Conformément à l’accord de coopération du 2 février 2018, le paragraphe 1er prévoit que l’autorisation de séjour est demandée au moyen d’une demande d’autorisation de travail auprès de l’autorité compétente. La demande d’autorisation de travail vaut aussi demande d’autorisation de séjour.

Le paragraphe 2 détermine les ressortissants de pays tiers qui sont autorisés à introduire une telle demande. Il transpose l’article 2, § 1er, de la directive 2014/66/UE, conformément à l’article 26 de l’accord de coopération du 6 décembre 2018.

Le paragraphe 3 détermine les documents qui doivent être produits à l’appui de la demande. Il s’agit de la preuve du paiement de la redevance et des documents permettant d’établir que le ressortissant de pays tiers remplit les conditions d’octroi de l’autorisation de séjour.

Le paragraphe 4 détermine le délai dans lequel la décision d’octroi ou de refus de l’autorisation de séjour doit être prise. Il transpose l’article 15, § 1er, de la directive 2014/66/UE, et ce conformément à l’article 28 de l’accord de coopération d’exécution du 6 décembre 2018. Les autorisations de travail et de séjour étant interdépendantes dans la procédure de demande unique, la décision de refus d’autorisation de travail prise par l’autorité régionale compétente implique de plein droit un refus de séjour.

Le paragraphe 5 transpose l’article 15, § 2, de la directive 2014/66/UE. Cette disposition permet d’exiger du demandeur de produire des documents complémentaires dans un délai raisonnable. Conformément à cet article , le délai de traitement est suspendu jusqu’à ce que les documents demandés aient été produits. Les délais prévus visent à donner suffisamment de temps à l’intéressé et son employeur pour les produire et à l’administration pour ensuite les examiner et prendre une décision avant l’expiration du délai de traitement.

Le paragraphe 6 précise que l’autorisation de travail et l’autorisation de séjour accordées à l’issue de la procédure

Art. 35

Artikel 35 in het wetsvoorstel voegt een artikel 61/34 toe, dat betrekking heeft op de onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, gedurende meer dan negentig dagen in België wenst te verblijven.

Het bepaalt de nadere regels voor de indiening en de behandeling van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf. Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 bepaalt paragraaf 1 dat de machtiging tot verblijf wordt aangevraagd door een aanvraag voor een toelating tot arbeid bij de bevoegde overheid in te dienen. De aanvraag voor een toelating tot arbeid geldt als aanvraag voor een machtiging tot verblijf.

Paragraaf 2 bepaalt de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn om een dergelijke aanvraag in te dienen. Deze paragraaf zet artikel 2, § 1, van de richtlijn 2014/66/EU om, overeenkomstig artikel 26 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Paragraaf 3 bepaalt de documenten die moeten worden voorgelegd om de aanvraag te staven. Het gaat om het bewijs van de betaling van de retributie en de documenten die het mogelijk maken om te bewijzen dat de onderdaan van een derde land aan de voorwaarden voor de toekenning van de machtiging tot verblijf voldoet.

Paragraaf 4 bepaalt de termijn waarbinnen de beslissing tot toekenning of weigering van de machtiging tot verblijf moet worden genomen. De paragraaf zet artikel 15, § 1, van de richtlijn 2014/66/EU om, overeenkomstig artikel 28 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018. Gelet op het gegeven dat de toelating tot arbeid en de toelating tot verblijf onderling verbonden zijn in deze één-enkele procedure, betekent het nemen van een weigeringsbeslissing inzake de toelating tot arbeid door de bevoegde regionale overheid, van rechtswege ook een weigering inzake het verblijf.

Paragraaf 5 zet artikel 15, § 2, van de richtlijn 2014/66/EU om. Dit artikel maakt het mogelijk om van de aanvrager te eisen dat hij binnen een redelijke termijn aanvullende documenten voorgelegt. Overeenkomstig dit artikel, wordt de behandeling opgeschort totdat de gevraagde documenten voorgelegd werden. De vastgestelde termijnen hebben tot doel ervoor te zorgen dat de betrokkenen en zijn werkgever over voldoende tijd beschikken om ze voor te leggen en dat de administratie over voldoende tijd beschikt om ze te onderzoeken en een beslissing te nemen, vooraleer de behandelingstermijn verstrijkt.

Paragraaf 6 preciseert dat de arbeidsvergunning en de machtiging tot verblijf die na afloop van de gecombineerde

unique sont notifiées sous la forme d'un acte unique, conformément à l'article 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018. Cette procédure vise à transposer l'article 11, § 3 et § 5, de la directive 2014/66/UE.

Art. 36

L'article 36 de la proposition de loi insère un article 61/35 qui traite de la procédure de renouvellement de l'autorisation de séjour.

La demande de renouvellement de l'autorisation est également traitée selon la procédure conjointe "séjour – travail". À l'instar de la demande d'autorisation de séjour initiale, la demande sera introduite auprès des autorités compétentes sous la forme d'une demande d'autorisation de travail qui vaudra également de demande d'autorisation de séjour.

La procédure de renouvellement prévue ici concerne le ressortissant de pays tiers qui est déjà autorisé à séjourner et à travailler pendant plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et qui souhaite renouveler ou prolonger son séjour. Il vise donc plus concrètement le titulaire d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe obtenu sur le territoire belge. Dans ce cas, plus aucune redevance ne doit être payée.

Le paragraphe 2 prévoit que lorsque la durée de validité de l'autorisation de séjour expire pendant la procédure, un document de séjour est délivré à l'intéressé, selon les conditions et les modalités fixées par le Roi.

Art. 37

L'article 37 de la proposition de loi insère un article 61/36 qui porte sur la notification des décisions prises au terme de la procédure conjointe. Conformément à l'accord de coopération du 2 février 2018, l'Office des Etrangers est chargé de la notification des décisions mentionnées dans cet article. L'Office doit également informer l'employeur si l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour sont octroyés ou renouvelés.

procedure toegekend worden in de vorm van een ge-combineerde akte betekend worden, overeenkomstig artikel 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018. Deze procedure heeft tot doel artikel 11, § 3 en § 5 van de richtlijn 2014/66/EU om te zetten.

Art. 36

Artikel 36 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/35 in dat betrekking heeft op de procedure voor de hernieuwing van de machtiging tot verblijf.

De aanvraag voor de hernieuwing van de machtiging zal eveneens volgens de gezamenlijke procedure "verblijfwerk" ingediend en behandeld worden. Net zoals de initiële aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal de aanvraag bij de bevoegde overheid ingediend worden in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid die als aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal gelden.

De hier omschreven hernieuwingsprocedure heeft betrekking op de onderdaan van een derde land die al gemachtigd is om in de hoedanigheid van binnen een onderneming overgeplaatste persoon meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven of te werken en die zijn verblijf wil vernieuwen of verlengen. Het gaat dus meer concreet om de houder van een vergunning voor een Belgische binnen een onderneming overgeplaatste persoon. In dit geval moet geen retributie meer worden betaald.

Paragraaf 2 bepaalt dat indien de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf tijdens de procedure verstrijkt, een verblijfsdocument aan de betrokkene worden afgegeven, en dit onder de voorwaarden en volgens de nadere regels die door de Koning vastgesteld worden.

Art. 37

Artikel 37 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/36 in dat betrekking heeft op de kennisgeving van de beslissingen die na afloop van de gezamenlijke procedure genomen worden. Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 is de Dienst Vreemdelingenzaken belast met de kennisgeving van de beslissingen die in dit artikel vermeld worden. Dienst Vreemdelingenzaken moet de werkgever ook informeren indien de toelating tot arbeid en de machtiging tot verblijf toegekend of vernieuwd worden.

Art. 38

L'article 38 de la proposition de loi insère un article 61/37 qui détermine les documents qui seront délivrés au ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner et à travailler sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'un long séjour.

Un visa de long séjour comportant une mention relative à la qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe sera délivré, à sa demande, au ressortissant de pays tiers qui se trouve dans son pays d'origine ou de résidence et qui a obtenu les autorisations requises pour pouvoir venir travailler en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe pendant plus de nonante jours. Dans ce cas, le visa de long séjour fait partie des documents requis pour l'entrée visés à l'article 2 de la loi. L'intéressé recevra ensuite un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et sera inscrit dans le registre des étrangers, conformément au paragraphe 2.

Le paragraphe 3 précise que, en cas de renouvellement la durée de validité du permis est équivalente à la durée de validité de l'autorisation de séjour.

En effet, si la durée de l'autorisation de travail est supérieure à la durée prévue par l'article 61/38, § 1er, de la loi, la durée de validité du permis sera égale à la durée maximale du séjour restant.

Le Roi est habilité à préciser les règles relatives au modèle du permis, à la durée de validité du permis et au document de séjour délivré dans l'attente de la délivrance matérielle du permis.

Art. 39

L'article 39 de la proposition de loi insère un article 61/38 qui détermine au paragraphe 1er la durée maximale pendant laquelle le ressortissant de pays tiers peut séjourner sur le territoire de l'Union européenne en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, ainsi que les modalités de calcul de cette durée.

Cette disposition transpose l'article 12 de la directive 2014/66/UE lu en combinaison avec le considérant 17. Cet article est conforme à l'article 31 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

Art. 38

Artikel 38 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/37 in dat de documenten bepaalt die zullen worden afgegeven aan de onderdaan van een derde land die in het kader van een lang verblijf gemachtigd is om in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied te verblijven en te werken.

Een visum lang verblijf met een vermelding inzake de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon zal worden afgegeven, op zijn verzoek, aan de onderdaan van een derde land die zich in zijn land van herkomst of verblijf bevindt en die de vereiste machtigingen bekomen heeft om in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon gedurende meer dan negentig dagen te komen werken. In dit geval maakt het visum lang verblijf deel uit van de voor de binnengang vereiste documenten bedoeld in artikel 2 van de wet. Vervolgens zal de betrokkenen een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon ontvangen en zal hij in het vreemdelingenregister ingeschreven worden, overeenkomstig paragraaf 2.

Paragraaf 3 preciseert dat in het geval van hernieuwing, de geldigheidsduur gelijk is aan de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf.

Indien de duur van de toelating tot arbeid, de in artikel 61/38, § 1, van de wet, vastgestelde maximale duur van het verblijf overschrijdt, wordt de geldigheidsduur van de vergunning gelijkgesteld aan de maximale resterende verblijfsduur.

De Koning is bevoegd om de regels met betrekking tot het model van de vergunning, de geldigheidsduur van de vergunning en het verblijfsdocument dat in afwachting van de aflevering van de vergunning wordt afgegeven, vast te stellen.

Art. 39

Artikel 39 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/38 toe dat in paragraaf 1 de maximale duur gedurende de welke de onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied van de Europese Unie kan verblijven, evenals de nadere regels voor de berekening van deze duur, beschrijft.

Deze bepaling zet artikel 12, van de richtlijn 2014/66/EU, in samenleving met overweging 17 en overeenkomstig artikel 31 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, om.

La durée maximale de séjour fixée par la directive est de trois ans pour les cadres et experts et d'un an pour les stagiaires. L'article 31 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018 prévoit ces délais maximaux.

Par conséquent, le ressortissant de pays tiers ne pourra en aucun cas être autorisé à séjourner en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe au-delà de cette durée.

La durée de l'autorisation de séjour sera donc déterminée en tenant compte de cette durée maximale. Si la durée maximale est atteinte, l'intéressé devra quitter le territoire de l'Union européenne. En cas de demande de renouvellement de son séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, celle-ci lui sera refusée. Un ordre de quitter le territoire pourra donc lui être délivré, sauf s'il est autorisé à séjourner sur le territoire à un autre titre.

Cela ressort expressément des articles 7, § 1er, d, 8, § 3, d, et 12, de la directive 2014/66/UE. Le considérant 17 de la directive 2014/66/UE détermine la méthode de calcul de cette période. La durée maximale du transfert temporaire est égale aux durées cumulées des permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivrés consécutivement.

Un transfert temporaire ultérieur vers la Belgique ou un autre État membre pourrait avoir lieu qu'après que le ressortissant de pays tiers aura quitté le territoire de l'Union.

En effet, une demande pour un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe ne peut qu'être introduite par une personne se trouvant hors du territoire de l'Union.

Le Roi pourra préciser les modalités de calcul de la durée de séjour. Il pourra également les compléter ou les supprimer pour s'assurer qu'elles soient conformes au droit de l'Union européenne.

Le paragraphe 2 transpose l'article 12, § 2, de la directive 2014/66/UE. Cet article prévoit que les États membres peuvent prévoir un délai entre la fin de la durée maximale d'un transfert temporaire et l'introduction d'une nouvelle demande pour le même ressortissant de pays tiers dans le même État membre. La directive 2014/66/UE autorise un délai pouvant aller jusqu'à six mois.

De richtlijn verplicht de lidstaten ertoe om een maximumduur te bepalen van maximaal drie jaar voor leidinggevenden en specialisten en van maximaal één jaar voor stagiairs. In artikel 31 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 wordt gekozen voor deze maximale termijnen.

Bijgevolg zal de onderdaan van een derde land na het verstrijken van deze duur in geen geval tot een verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon kunnen worden gemachtigd.

Bij het bepalen van de duur van de machtiging tot verblijf zal er dus rekening worden gehouden met deze maximumduur. De betrokkenen zal het grondgebied van de Europese Unie moeten verlaten indien de maximumduur bereikt wordt. Indien hij een aanvraag voor een vernieuwing van zijn verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon indient, zal deze aanvraag geweigerd worden. Een bevel om het grondgebied te verlaten zal hem kunnen worden afgegeven, tenzij hij gemachtigd is om in een andere hoedanigheid op het grondgebied te verblijven.

Dit blijkt uitdrukkelijk uit de artikelen 7, § 1, d, 8, § 3, d, en 12, § 1 van de richtlijn 2014/66/EU. De richtlijn 2014/66/EU bepaalt in overweging 17 op welke manier deze termijn moet worden berekend. Voor het bepalen van de maximumduur van een overplaatsing worden de termijnen van achtereenvolgens aangegeven vergunningen voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon samengevoegd.

Een volgende overplaatsing naar België of een andere lidstaat is slechts mogelijk nadat de onderdaan het grondgebied van de Unie heeft verlaten.

Een aanvraag voor een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon kan immers slechts worden ingediend door een persoon die zich buiten het grondgebied van de Unie bevindt.

De Koning zal de nadere regels voor de berekening van het verblijf kunnen preciseren. Hij zal ze ook kunnen aanvullen of opheffen, om te verzekeren dat ze in overeenstemming zijn met het recht van de Europese Unie.

Paragraaf 2 zet artikel 12, § 2 van de richtlijn 2014/66/EU om. Dit artikel bepaalt dat de lidstaten een tussenperiode kunnen bepalen tussen het eind van de maximumduur van een overplaatsing en het indienen van een nieuwe aanvraag voor dezelfde onderdaan van een derde land voor dezelfde lidstaat. De richtlijn 2014/66/EU laat een tussenperiode van maximaal zes

L'article 36 de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018 fixe cette période à trois mois.

La directive précise au considérant 18 que cette disposition a pour but de garantir le caractère temporaire d'un transfert temporaire intragroupe et de prévenir les abus. Pour ce faire, les États membres devraient pouvoir exiger le respect d'un certain délai entre la fin de la durée maximale d'un transfert temporaire et une nouvelle demande concernant le même ressortissant de pays tiers aux fins de la présente directive dans le même État membre.

Le délai d'attente prévu par cette disposition, ne vise que les demandes consécutives introduites en Belgique.

En effet, si le ressortissant de pays tiers a déjà séjourné en Belgique en tant que personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe pendant la durée maximale prévue par l'article 61/38, § 1er, de la loi, il devra, non seulement, quitter le territoire de l'Union pour introduire une nouvelle demande pour la Belgique, mais il devra aussi tenir compte du délai d'attente de 3 mois avant de pouvoir introduire sa demande.

Par contre, si le ressortissant de pays tiers a déjà séjourné dans un autre État membre que la Belgique en tant que personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe pendant la durée maximale prévue par l'article 61/38, § 1er, de la loi, il devra quitter le territoire de l'Union pour introduire sa demande mais il ne devra pas tenir compte du délai d'attente de 3 mois avant d'introduire sa demande.

Si une demande ultérieure est introduite avant l'expiration de ce délai de 3 mois, le ministre ou son délégué doit la refuser. C'est également ce que prévoit l'article 7, § 4, de la directive 2014/66/UE.

Art. 41

L'article 41 de la proposition de loi insère un article 61/39 qui fixe les conditions d'octroi et de renouvellement de l'autorisation de séjour et les motifs du refus et de fin du séjour. Il s'agit de conditions et d'exigences particulières, propres aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe. Vu qu'elles ne dérogent pas aux dispositions générales, celles-ci s'appliquent également. En particulier, l'article 21, qui permet au ministre ou son délégué de mettre fin au séjour d'un ressortissant de pays tiers admis ou autorisé au séjour

maanden toe. Artikel 36 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 legt deze periode op drie maanden vast.

De richtlijn specificeert in overweging 18 dat deze bepaling tot doel heeft, het tijdelijke karakter van een overplaatsing binnen een onderneming te garanderen en misbruik te voorkomen. Om deze reden moeten de lidstaten kunnen eisen dat er tussen het einde van een overplaatsing die de maximumduur heeft bereikt en een nieuwe aanvraag voor dezelfde onderdaan van een derde land in het kader van deze richtlijn in dezelfde lidstaat, een bepaalde periode verlopen is.

De in deze bepaling vastgestelde wachtperiode geldt enkel voor opeenvolgende aanvragen ingediend in België.

Met andere woorden, indien de onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van binnen een onderneming overgeplaatste persoon gedurende de in artikel 61/38, § 1, van de wet, vastgestelde maximale termijn heeft verbleven, dan zal deze persoon niet enkel het grondgebied van de Unie moeten verlaten alvorens een nieuwe aanvraag voor België in te mogen dienen maar zal hij ook rekening moeten houden met deze wachttijd van 3 maanden alvorens zijn aanvraag te mogen indienen.

Echter, indien de onderdaan van een derde land reeds in een andere lidstaat dan België als binnen een onderneming overgeplaatste persoon heeft verbleven, gedurende de in artikel 61/38, § 1, van de wet, maximaal toegestane duur, moet hij het grondgebied van de Unie verlaten alvorens een aanvraag in te kunnen dienen voor België, maar hoeft hij daarvoor de wachtperiode van 3 maanden niet af te wachten.

Indien een volgende aanvraag wordt ingediend voor het verstrijken van deze tussenperiode van 3 maanden dan moet de aanvraag door de minister of zijn gemachtigde geweigerd worden. Dit wordt ook zo door de richtlijn bepaald in artikel 7, § 4, van de richtlijn 2014/66/EU.

Art. 41

Artikel 41 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/39 toe dat de voorwaarden vaststelt voor de toekenning en de vernieuwing van de machtiging tot verblijf en de redenen om het verblijf te weigeren of er een einde aan te stellen. Het gaat om specifieke voorwaarden en vereisten die eigen zijn aan de binnen een onderneming overgeplaatste personen. Aangezien ze niet van de algemene bepalingen afwijken zijn deze eveneens van toepassing. In het bijzonder wordt er gewezen op de toepassing van artikel 21, dat de minister of zijn gemachtigde de

pour une durée limitée ou illimitée pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, et l'article 74/20 de la loi, qui permet au ministre ou son délégué de mettre fin au séjour ou de retirer le séjour en cas de fraude comme décrit par cet article, sont également d'application.

Le paragraphe 1er énumère les conditions d'octroi ou de renouvellement du séjour. Le paragraphe doit être lu conjointement avec les paragraphes suivants, qui contiennent les motifs de refus d'octroi, de renouvellement et de fin de séjour. Concrètement, cela signifie qu'à tout moment au cours du séjour, le ministre ou son délégué pourra mettre fin au séjour d'une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe sans devoir attendre pour ce faire l'introduction d'une demande de renouvellement.

Parmi les conditions de séjour, la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doit disposer d'un document de voyage tel que visé à l'article 61/34. Cette disposition transpose l'article 5, § 1er, f, de la directive 2014/66/UE.

Le point 2° est relatif aux ressources financières de l'intéressé et transpose l'article 5, § 5, de la directive 2014/66/UE. Les moyens de subsistance seront évalués en tenant compte notamment de la rémunération qu'il percevra durant son séjour en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Le troisième point, relatif à l'assurance-maladie, transpose l'article 5, § 1er, g, de la directive 2014/66/UE.

Les points 4° et 5° transposent l'article 5, § 8, de la directive selon lequel les ressortissants de pays tiers qui représentent une menace pour l'ordre public, la sécurité nationale ou la santé publique, ne peuvent pas être autorisés à séjourner en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Le paragraphe 2 énumère les motifs de refus de la demande de séjour. Ce paragraphe transpose l'article 7 lu séparément ou conjointement aux articles 5 et 15 de la directive 2014/66/UE.

La disposition du paragraphe 2, point 1°, indique les conséquences du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er. Le point 1° transpose l'article 7, § 1er, a), de la directive 2014/66/UE. La demande d'autorisation de séjour doit être refusée si le

mogelijkheid biedt, een einde te maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, en artikel 74/20 van de wet, dat de minister of zijn gemachtigde de mogelijkheid biedt een aanvraag te weigeren of het verblijf in te trekken in geval van fraude zoals omschreven door dit artikel.

Paragraaf 1 somt de voorwaarden voor de toekenning of de vernieuwing van het verblijf op. De paragraaf moet in samenhang met de volgende paragrafen, die de redenen van weigering van toekenning en vernieuwing, en de redenen om een einde te maken aan het verblijf bevatten, worden gelezen. Concreet betekent dit dat de minister of zijn gemachtigde, op elk moment tijdens hun verblijf, een einde zal kunnen maken aan het verblijf van de binnen een onderneming overgeplaatste persoon, zonder te moeten wachten op de indiening van een aanvraag voor vernieuwing.

Een van de verblijfsvoorraadden is dat de binnen een onderneming overgeplaatste persoon over een reisdocument bedoeld in artikel 61/34 moet beschikken. Deze bepaling zet artikel 5, § 1, f, van de richtlijn 2014/66/EU om.

De bepaling onder 2°, die betrekking heeft op de financiële capaciteit van de betrokkenen, zet artikel 5, § 5, van de richtlijn 2014/66/EU, om. Bij de beoordeling van deze bepaling zal er met name rekening worden gehouden met de vergoeding die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon zal ontvangen.

De bepaling onder 3°, die betrekking heeft op de ziektekostenverzekering, zet artikel 5, § 1, g, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepalingen onder 4° en 5° zetten artikel 5, § 8, om, volgens dewelke de onderdanen van derde landen die een, bedreiging voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid vormen niet kunnen worden gemachtigd om als een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te werken.

Paragraaf 2 somt de redenen van de weigering van de verblijfsaanvraag op. Deze paragraaf zet artikel 7 afzonderlijk gelezen of in samenhang met de artikelen 5 en 15, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder § 2, 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorraadden vastgesteld in paragraaf 1. Het zet artikel 7, § 1, a), van de richtlijn 2014/66/EU, om. De aanvraag om machtiging tot verblijf moet geweigerd worden indien de aanvrager niet aantoon-

demandeur ne prouve pas qu'il remplit les conditions prévues au paragraphe 1er, 1°-3° de l'article 61/39. Le fait que l'extrait de casier judiciaire requis et le certificat médical requis ne soient pas produits ne débouche pas nécessairement sur une décision de refus. Il sera tenu compte des circonstances au cas par cas. Une demande de renouvellement peut être refusée lorsque le demandeur ne prouve pas qu'il remplit les conditions prévues au paragraphe 1er. Il peut également être mis un terme au séjour pour cette raison avant la demande de renouvellement.

Le point 2° renvoie aux cas de figures décrit dans l'article 3, de la loi, portant sur l'ordre public, la sécurité nationale, la santé publique et le non-respect d'une mesure de renvoi ou d'expulsion ou d'une interdiction d'entrée, ni levée, ni suspendue.

Conformément à l'article 15, § 2, de la directive 2014/66/UE et à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, il pourra être exigé d'eux qu'ils fournissent des documents ou des renseignements complémentaires. Toutefois, la directive 2014/66/UE ne précise pas les conséquences du non-respect de cette obligation. En vue d'assurer la sécurité juridique, la disposition du point 3° précise explicitement que la demande pourra être refusée si les documents ou les renseignements complémentaires qui ont été réclamés ne sont pas fournis en temps utile ou ne sont pas fournis du tout.

La disposition du point 4° traite de la durée maximale pendant laquelle un ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe. Si cette durée est atteinte, l'autorisation de séjour ou son renouvellement sera refusée et, le cas échéant, conformément à l'article 7 de la loi, un ordre de quitter le territoire sera délivré. La disposition du point 2° transpose l'article 5, § 8, de la directive 2014/66/UE.

La disposition sous le point 5° prévoit la possibilité de refuser une demande de d'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe si celle-ci ne tient pas compte de la période intermédiaire visée à l'article 61/38, § 2, lors de l'introduction d'une nouvelle demande. Cette disposition transpose l'article 7, § 4, de la directive 2014/66/UE.

Le paragraphe 3 énumère les motifs de refus de la demande de renouvellement du séjour. Ce paragraphe transpose l'article 8 lu séparément ou conjointement aux articles 5 et 15 de la directive 2014/66/UE.

aan de in paragraaf 1, 1°-3° van artikel 61/39 vermelde voorwaarden te voldoen. Het feit dat het vereiste uittreksel uit het strafregister en het vereiste geneeskundige getuigschrift niet worden voorgelegd zal niet noodzakelijk tot een beslissing tot weigering leiden. Er zal rekening worden gehouden met de omstandigheden van het geval. Bij een aanvraag tot vernieuwing kan deze geweigerd worden wanneer de aanvrager niet aantoont aan de in paragraaf 1 vermelde voorwaarden te voldoen, er kan om deze reden ook een einde gesteld worden aan het verblijf.

De bepaling onder 2° verwijst naar in artikel 3, van de wet, beschreven situaties die betrekking hebben op de openbare orde, de nationale veiligheid, de volksgezondheid en het niet respecteren van een terugwijzings- of uitzettingsmaatregel, van een inreisverbod dat niet opgeheven of opgeschort werd.

Overeenkomstig artikel 15, § 2, van de richtlijn 2014/66/EU, en artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 zal van hen gevraagd kunnen worden dat ze aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen. De richtlijn 2014/66/EU bepaalt de gevolgen van het niet respecteren van deze verplichting echter niet. Met het oog op rechtszekerheid zegt de bepaling onder 3° uitdrukkelijk dat de aanvraag zal kunnen worden geweigerd indien de aanvullende documenten of inlichtingen die gevraagd werden niet of laattijdig voorgelegd worden.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke een onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied kan verblijven. Indien deze duur bereikt wordt, zal de machtiging tot verblijf of de vernieuwing ervan geweigerd worden en, in voorkomend geval, zal een bevel om het grondgebied te verlaten kunnen worden afgegeven, overeenkomstig artikel 7 van de wet. De bepaling onder 2° zet artikel 5, § 8, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 5° heeft betrekking op de mogelijkheid een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te weigeren indien deze geen rekening houdt met de in artikel 61/38, § 2, bedoelde tussenperiode bij het indienen van een nieuwe aanvraag. Deze bepaling zet artikel 7, § 4, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

Paragraaf 3 somt de redenen van de weigering van de hernieuwing van de verblijfsaanvraag op. Deze paragraaf zet artikel 8 afzonderlijk gelezen of in samenhang met de artikelen 5 en 15 van de richtlijn 2014/66/EU, om.

Le point 1° tire les conséquence du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er, 1° à 3°.

Le point 2° est lié à la durée maximale pendant laquelle une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe peut séjourner sur le territoire.

Le point 3° vise le cas où il s'avère que le ressortissant de pays tiers n'exerce pas le travail pour lequel il a été autorisé au séjour et au travail mais exerce un autre emploi ou travaille pour un autre employeur ou encore ne travaille pas mais séjourne à d'autres fins, lesquelles peuvent être de nature diverse, par exemple, familiale, économique, culturelle ou encore purement migratoire. Il transpose l'article 8, § 1er, b), de la directive 2014/66/UE.

La disposition sous 4° transpose l'article 8, § 5, d, de la directive 2014/66/UE. Lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers a obtenu un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe en Belgique il peut travailler et séjourner dans d'autres États membre de l'Union européenne grâce à une mobilité. Pour ce faire, il doit suivre les règles concernant la mobilité et tenir compte de la durée maximale du séjour. S'il enfreint les règles liées à la mobilité des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, le ministre ou son délégué peut refuser de prolonger le séjour.

Le paragraphe 4 énumère les motifs pour mettre fin au séjour. Ce paragraphe transpose l'article 8 lu séparément ou conjointement aux articles 5 et 15 de la directive 2014/66/UE.

Le point 1° tire les conséquence du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er, 1° à 3°.

Le point 2° vise le cas où il s'avère que le ressortissant de pays tiers n'exerce pas le travail pour lequel il a été autorisé au séjour et au travail mais exerce un autre emploi ou travaille pour un autre employeur ou encore ne travaille pas mais séjourne à d'autres fins, lesquelles peuvent être de nature diverse, par exemple, familiale, économique, culturelle ou encore purement migratoire. Il transpose l'article 8, § 1er, b), de la directive 2014/66/UE.

La disposition sous le point 3° transpose l'article 8, paragraphe 1, c, de la directive 2014/66/UE.

Le considérant 24 précise que cette disposition a pour objectif de lutter contre d'éventuelles utilisations abusives

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorwaarden die in paragraaf 1, 1°, tot 3°, vastgesteld worden.

De bepaling onder 2° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied kan verblijven.

De bepaling onder 3° heeft betrekking op het geval waarin de onderdaan van een derde land het werk waarvoor hij tot het verblijf en tot werk gemachtigd werd niet uitoefent, maar een andere betrekking uitoefent of voor een andere werkgever werkt, of nog niet werkt maar voor andere doeleinden op het grondgebied verblijft. Deze doeleinden kunnen uiteenlopend zijn (bijvoorbeeld familiale, economische, culturele doeleinden of doeleinden die enkel op de migratie betrekking hebben). De bepaling zet artikel 8, § 1, b), van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 4° zet artikel 8, § 5, d, van de richtlijn 2014/66/EU om. De onderdaan van een derde land die in België een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon heeft verkregen, kan via mobiliteit ook in een andere lidstaat van de Europese Unie verblijven en werken. Indien hij dit doet moet hij zich wel aan de regels in verband met mobiliteit houden en rekening houden met de maximaal toegestane verblijfsduur. Indien de onderdaan van een derde land de regels inzake mobiliteit mistent, kan de minister of zijn gemachtigde weigeren zijn verblijf te hernieuwen.

Paragraaf 4 somt de redenen op om een einde te stellen aan de verblijfsaanvraag. Deze paragraaf zet artikel 8 afzonderlijk gelezen of in samenhang met de artikelen 5 en 15 van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorwaarden die in paragraaf 1, 1° tot 3°, vastgesteld worden.

De bepaling onder 2° heeft betrekking op het geval waarin de onderdaan van een derde land het werk waarvoor hij tot het verblijf en tot werk gemachtigd werd niet uitoefent, maar een andere betrekking uitoefent of voor een andere werkgever werkt, of nog niet werkt maar voor andere doeleinden op het grondgebied verblijft. Deze doeleinden kunnen uiteenlopend zijn (bijvoorbeeld familiale, economische, culturele doeleinden of doeleinden die enkel op de migratie betrekking hebben). De bepaling zet artikel 8, § 1, b), van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 3° zet artikel 8, § 1, c, van de richtlijn 2014/66/EU om.

Overweging 24 specificeert dat deze bepaling werd genomen met het oog op de bestrijding van mogelijke

de la directive. Dès lors, les États membres devraient avoir la possibilité de refuser, de retirer ou de ne pas renouveler un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe lorsque l'entité hôte a été créée à la seule fin de faciliter l'entrée de personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et/ou lorsqu'elle n'exerce pas de véritable activité.

Dans le cadre d'une première demande de permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe ou d'une demande de renouvellement, cette condition est déjà examinée par l'autorité régional compétente. En cas de fraude, il est néanmoins possible de refuser une tel demande sur base de l'article 74/20.

Le point 4° est lié à la durée maximale pendant laquelle une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe peut séjourner sur le territoire belge.

La disposition sous 5° transpose l'article 8, § 5, d, de la directive 2014/66/UE. Lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers a obtenu un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe en Belgique, il peut travailler et séjourner dans d'autres États membre de l'Union européenne grâce à une mobilité. Pour ce faire, il doit suivre les règles concernant la mobilité et tenir compte de la durée maximale du séjour. Si il enfreint les règles liées à la mobilité des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, le ministre ou son délégué peut mettre fin à son séjour.

Le paragraphe 5 prévoit les garanties procédurales relatives à la prise de décision. Les décisions prises en application de l'article 61/34 sont adaptées à la situation, après avoir examiné les circonstances propres à chaque cas, et dans le respect du principe de proportionnalité. Cette disposition transpose les articles 7, § 5 et 8, § 6, de la directive 2014/66/UE.

Art. 42

Conformément à l'article 4, § 2, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, l'article 42 de la proposition de loi insère un article 61/40 qui transpose l'article 5, § 7, et l'article 14 de la directive 2014/66/UE et impose au demandeur de communiquer aux autorités compétentes toute modification qui pourrait survenir durant la procédure de demande ou durant le séjour et ayant un impact sur les conditions d'admission du séjour. Le demandeur tient le ministre ou son délégué au courant d'autres changements comme son domicile ou son adresse électronique.

misbruiken van deze richtlijn. Daaropvolgend moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te weigeren, in te trekken of niet te verlengen wanneer de gastentiteit hoofdzakelijk is opgericht om de toegang van binnen een onderneming overgeplaatste personen te faciliteren en/of geen daadwerkelijke activiteit uitoefent.

In het kader van een eerste aanvraag voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon of een aanvraag om vernieuwing, wordt deze voorwaarde reeds door de bevoegde regionale overheid nagegaan. In het geval van fraude kunnen deze aanvragen ook geweigerd worden op grond van artikel 74/20.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het Belgische grondgebied kan verblijven.

De bepaling onder 5° zet artikel 8, § 5, d, van de richtlijn 2014/66/EU om. De onderdaan van een derde land die in België een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon heeft verkregen, kan via mobiliteit ook in een andere lidstaat van de Europese Unie verblijven en werken. Indien hij dit doet moet hij zich wel aan de regels in verband met mobiliteit houden en rekening houden met de maximaal toegestane verblijfsduur. Indien de onderdaan van een derde land de regels inzake mobiliteit mistent, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen een einde te stellen aan het verblijf.

Paragraaf 5 voorziet in procedurele garanties die betrekking hebben op het nemen van de beslissing. De beslissingen die krachtens artikel 61/34 genomen worden zullen aan elk geval aangepast worden, na de omstandigheden die eigen zijn aan elk geval te hebben onderzocht, en met respect voor het evenredigheidsbeginsel. Deze bepaling zet de artikelen 7, § 5 en 8, § 6, van de richtlijn 2014/66/EU om.

Art. 42

Overeenkomstig artikel 4, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 voegt artikel 42 van het wetsvoorstel een artikel 61/40 toe dat artikel 5, § 7, en artikel 14 van de richtlijn 2014/66/EU omzet en de aanvrager ertoe verplicht om alle wijzigingen die tijdens de aanvraagprocedure of tijdens het verblijf voorkomen en die een impact hebben op de specifieke toelatingsvooraarden voor het verblijf, te melden aan de bevoegde autoriteiten. De aanvrager houdt de minister of zijn gemachtigde ook op de hoogte van wijzigingen van woonplaats en e-mailadres.

Seuls les modifications relatives au séjour doivent être communiquées à l'autorité compétente pour le séjour, les modifications liées au travail doivent être communiquées à l'autorité compétente pour le travail. Conformément à l'article 4, § 1er, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, les modifications telles que le changement d'employeur, ou des modifications relatives au contrat de travail, par exemple, ayant une incidence sur les critères d'admission spécifiques à l'emploi sont notifiées par le travailleur ou l'employeur à l'autorité régionale compétente qui informera, si nécessaire, le ministre ou son délégué.

Ces modifications sont communiquées via la plateforme électronique telle que prévue par l'article 40 de l'accord de coopération du 2 février 2018, dès qu'elle sera créée.

Art. 43

L'article 43 de la proposition de loi insère un article 61/41 qui fixe la durée de validité de l'autorisation de séjour. Cette durée correspond à la durée de validité de l'autorisation de travail. Elle prendra fin automatiquement si l'autorisation de travail est retirée, levée, déclarée nulle ou expirée conformément à l'article l'article 3 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

Art. 45 et 49

La section 3 contient les règles relatives à la mobilité au sein de l'Union européenne.

La section 3 est divisée en 2 sous-sections. La sous-section 1re règle la mobilité de courte durée et la sous-section 2 règle la mobilité de longue durée. Le considérant 25 de la directive 2014/66/UE prévoit à ce propos que ces règles visent à faciliter la mobilité des personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe à l'intérieur de l'Union et à réduire la charge administrative liée à l'exercice de missions professionnelles dans plusieurs États membres. À cet effet, un régime spécifique de mobilité au sein de l'Union a été mis en place, permettant au titulaire d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valable délivré par un premier État membre de pénétrer, de séjourner et de travailler en Belgique, conformément aux dispositions régissant la mobilité de courte durée et de longue durée au titre de cette section.

Enkel de wijzigingen die een impact hebben op het verblijf moeten meegedeeld worden aan de bevoegde autoriteit voor het verblijf, de wijzigingen die verband houden met het werk moeten meegedeeld worden aan de overheid die bevoegd is voor het werk. Overeenkomstig artikel 4, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 worden wijzigingen met betrekking tot specifieke toelatingscriteria voor werk, zoals bijvoorbeeld een verandering van werkgever of wijzigingen aan de arbeidsovereenkomst, worden door de werknemer of de werkgever aan de bevoegde gewestelijke autoriteit gemeld, die, indien nodig, de minister of zijn gemachtigde op de hoogte zal brengen.

Deze wijzigingen worden gemeld via het in artikel 40 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 bedoelde elektronisch platform van zodra deze is gecreëerd.

Art. 43

Artikel 43 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/41 toe dat betrekking heeft op de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf. Deze geldigheidsduur komt overeen met de geldigheidsduur van de toelating tot arbeid. Hij zal van rechtswege eindigen indien de toelating tot arbeid ingetrokken, opgeheven of nietig wordt verklaard of is verstreken, overeenkomstig artikel 3 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Art. 45 en 49

Afdeling 3 bevat de regels in verband met mobiliteit binnen de Europese Unie.

Afdeling 3 wordt verdeeld in 2 onderafdeling. Onderafdeling 1 regelt de korte-termijnmobilitéit, onderafdeling 2 regelt de lange-termijnmobilitéit. Overweging 25 van de richtlijn 2014/66/EU stelt hieromtrent dat deze regels ertoe strekken de mobiliteit binnen de Europese Unie van binnen een onderneming overgeplaatste personen te faciliteren en de administratieve lasten die gepaard gaan met werkopdrachten in verscheidene lidstaten te verminderen. Daartoe wordt een specifieke regeling voor mobiliteit binnen de Europese Unie ingesteld die het de houder van een door een eerste lidstaat afgegeven geldige vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon mogelijk maakt het grondgebied van België binnen te komen en er te verblijven en te werken, overeenkomstig de bepalingen betreffende korte- en lange-termijnmobilitéit van deze afdeling.

Art. 46

L'article 46 de la proposition de loi insère un article 61/42 qui est applicable aux ressortissants d'un pays tiers ayant obtenu un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et qui souhaitent recourir à la mobilité au sein de l'Union européenne afin d'entrer en Belgique pour y travailler et y séjourner pour une période de courte durée. L'article contient les dispositions relatives à l'entrée applicables dans le cadre de la mobilité de courte durée.

L'article précise les documents visés à l'article 2 de la loi dont ils doivent disposer pour être autorisés à entrer sur le territoire. Cet article transpose l'article 20 de la directive 2014/66/UE. Les conditions de validité du document de voyage prévu par l'article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen correspondent aux conditions prévues à l'article 5, § 1er, f de la directive 2014/66/UE. Il est renvoyé à ce Code dès lors qu'en pratique, ce Code constitue l'instrument juridique de base en ce qui concerne le franchissement des frontières extérieures. Il est précisé que le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.

Par ailleurs, le ressortissant d'un pays tiers doit également disposer de l'autorisation pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivrée par le premier État membre.

Art. 47

L'article 47 de la proposition de loi insère un article 61/43 qui détermine les conditions qu'une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de courte durée d'une période de maximum nonante sur cent quatre-vingt jours, doit remplir.

La disposition sous le point 1° prévoit que la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doit remplir les conditions fixées par l'autorité régionale compétente dans le cadre de l'occupation de travailleur étrangers.

Le point 2° renvoie aux cas de figure décrits à l'article 3, de la loi, portant sur l'ordre public, la sécurité nationale, la santé publique et le non-respect d'une mesure de renvoi ou d'expulsion ou d'une interdiction d'entrée, ni levée, ni suspendue.

Art. 46

Artikel 46 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/42 in, dat van toepassing is op onderdaan van een derde land die een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon hebben verkregen en gebruik willen maken van mobiliteit binnen de Europese Unie om naar België te komen om hier te werken en te verblijven voor een periode van korte duur. Het artikel bevat de bepalingen in verband met de binnenkomst die van toepassing zijn, in het geval van korte-termijnmobilitéit.

Het artikel bepaalt de in artikel 2 van de wet bedoelde documenten waarover hij moet beschikken om het grondgebied binnen te kunnen komen. Dit artikel zet artikel 20 van de richtlijn 2014/66/EU, om. De voorwaarden voor de geldigheid van het reisdocument die vastgesteld worden door artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscode komen overeen met de voorwaarden die worden vastgesteld door artikel 5, § 1, f van de richtlijn 2014/66/EU. Er wordt verwezen naar deze akte omdat de akte in de praktijk het juridische basisinstrument voor de overschrijding van de buitengrenzen vormt. Er wordt ook op gewezen dat de Koning het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel kan onderwerpen aan geldigheidsvoorraarden die preciezer of aanvullend zijn.

Daarnaast moet de onderdaan van een derde land ook beschikken over de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgeleverd door de eerste lidstaat.

Art. 47

Artikel 47 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/43 toe dat de voorwaarden vaststelt waaraan de binnen een onderneming overgeplaatste persoon moet voldoen om in België te mogen werken en verblijven voor een periode van maximum 90 op 180 dagen.

De bepaling onder 1° verwijst naar het gegeven dat de binnen een onderneming overgeplaatste persoon die naar België wil komen in het kader van mobiliteit voor korte duur, aan de voorwaarden moeten voldoen vastgesteld door de bevoegde regionale autoriteit inzake tewerkstelling van vreemdelingen.

De bepaling onder 2° verwijst naar omschrijving van specifieke situaties in artikel 3, van de wet, die betrekking hebben op de openbare orde, de nationale veiligheid, de volksgezondheid en het niet respecteren van een terugwijzings- of uitzettingsmaatregel, van een inreisverbod dat niet opgeheven of opgeschort werd.

Selon le point 3° la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doit être en possession d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe valide, délivré par le premier état membre.

Le point 4° est lié à la durée maximale pendant laquelle un ressortissant de pays tiers peut séjourner en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe sur le territoire. Le délai prévu à l'article 61/38, § 2 ne peut pas être atteint, comme prévu à l'article 21, § 6, c, de la directive 2014/66/UE.

Art. 48

L'article 48 de la proposition de loi insère un article 61/44 qui détermine quand il peut être mis fin au séjour dans le cadre d'une mobilité de courte durée.

Selon le point 1°, il peut être mis fin au séjour dans le cadre de la mobilité de courte durée si la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ne remplit plus les conditions prévues par les articles 61/42 et 61/43.

Le deuxième point transpose l'article 21, § 9, de la directive 2014/66/UE qui prévoit que les personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe qui sont considérées comme constituant une menace pour l'ordre public, la sécurité publique ou la santé publique ne sont pas autorisées à entrer ou à séjourner sur le territoire du deuxième État membre.

Art. 50

L'article 50 de la proposition de loi insère un article 61/45 qui fixe les modalités d'introduction et de traitement de la demande d'autorisation de séjour dans le cadre d'une mobilité de longue durée. Conformément à l'accord de coopération du 2 février 2018, le paragraphe 1er prévoit que l'autorisation de séjour est demandée au moyen d'une demande d'autorisation de travail auprès de l'autorité régionale compétente. La demande d'autorisation de travail vaut demande d'autorisation de séjour.

Le paragraphe 2 liste les documents qui doivent être produits à l'appui de la demande. Il s'agit de la preuve du paiement de la redevance et des documents permettant d'établir que le ressortissant de pays tiers remplit les conditions d'octroi de l'autorisation de séjour.

De binnen een onderneming overgeplaatste persoon moet volgens 3° over een geldige vergunning voor binnen een onderneming overgeplaatste personen afgeleverd door de eerste staat beschikken.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke een onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van korte-termijnmobilitet op het grondgebied kan verblijven. De in artikel 61/38, § 2 bedoelde termijn mag nog niet bereikt zijn, zoals bedoeld in artikel 21, § 6, c, van de richtlijn 2014/66/EU.

Art. 48

Artikel 48 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/44 toe dat bepaalt wanneer een einde kan worden gesteld aan het verblijf in het kader van korte-termijnmobilitet.

Overeenkomstig 1° kan een einde worden gesteld aan het verblijf in het kader van korte-termijnmobilitet indien de binnen een onderneming overgeplaatste persoon niet meer voldoet aan de in artikel 61/42 en 61/43 opgesomde voorwaarden.

Het tweede punt zet het artikel 21, § 9, van de richtlijn 2014/66/EU om dat bepaalt dat binnen een onderneming overgeplaatste personen die worden beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid niet worden toegestaan het grondgebied van de tweede lidstaat binnen te komen of er te verblijven.

Art. 50

Artikel 50 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/45 toe dat in de nadere regels voorziet voor de indiening en de behandeling van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf in het kader van een lange-termijnmobilitet. Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 bepaalt paragraaf 1 dat de machtiging tot verblijf wordt aangevraagd door middel van een aanvraag voor een toelating tot arbeid bij de bevoegde gewestelijke overheid. De aanvraag voor een toelating tot arbeid geldt als aanvraag voor een machtiging tot verblijf.

Paragraaf 2 bepaalt de documenten die moeten worden voorgelegd om de aanvraag te staven. Het gaat om het bewijs van de betaling van de retributie en de documenten die het mogelijk maken om te bewijzen dat de onderdaan van een derde land aan de voorwaarden voor de toekenning van de machtiging tot verblijf voldoet.

Le paragraphe 3 fixe le délai dans lequel la décision d'octroi ou de refus de l'autorisation de séjour doit être prise. Le paragraphe transpose l'article 22, § 2, b, de la directive 2014/66/UE, conformément à l'article 28 de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018.

En ce qui concerne les paragraphes 4 et 5, il peut être renvoyé aux commentaires des paragraphes 5 et 6 de l'article 61/34, qui est d'application conformément à l'article 22, § 7, de la directive 2014/66/UE.

Le paragraphe 6 prévoit que conformément à l'article 22, § 6, de la directive 2014/66/UE, le premier État membre est informé de la délivrance de l'autorisation de mobilité de longue durée.

Art. 51

L'article 51 de la proposition de loi insère un article 61/46 qui traite de la procédure de renouvellement de l'autorisation de séjour.

La demande de renouvellement de l'autorisation est également traitée selon la procédure conjointe "séjour – travail". À l'instar de la demande d'autorisation de séjour initiale, la demande sera introduite auprès des autorités compétentes sous la forme d'une demande d'autorisation de travail qui tiendra lieu de demande d'autorisation de séjour.

La procédure de renouvellement prévue ici concerne le ressortissant de pays tiers qui est déjà autorisé à séjournier et à travailler pendant plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et qui souhaite renouveler ou prolonger son séjour. Il vise donc plus concrètement le titulaire d'un permis "belge" pour mobilité de longue durée. Dans ce cas, plus aucune redevance ne doit être payée.

Le paragraphe 2 prévoit que lorsque la durée de validité de l'autorisation de séjour expire pendant la procédure, un document de séjour est délivré à l'intéressé, selon les conditions et les modalités fixées par le Roi.

Art. 52

L'article 52 de la proposition de loi insère une article 61/47 qui prévoit le document qui est délivré au ressortissant d'un pays tiers qui, dans le cadre d'un

Paragraaf 3 bepaald de termijn waarbinnen de beslissing tot toekenning of weigering van de machtiging tot verblijf moet worden genomen. De paragraaf zet artikel 22, § 2, b, van de richtlijn 2014/66/EU om, overeenkomstig artikel 28 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Wat paragrafen 4 en 5 betreft, kan verwezen worden naar de toelichting bij de paragrafen 5 en 6 van artikel 61/34, die van toepassing zijn overeenkomstig artikel 22, § 7, van de richtlijn 2014/66/EU.

Paragraaf 6 stelt dat overeenkomstig artikel 22, § 6, van de richtlijn 2014/66/EU de eerste lidstaat op de hoogte wordt gebracht van het afleveren van de vergunning voor lange-termijnmobilitéit.

Art. 51

Artikel 51 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/46 toe dat betrekking heeft op de procedure voor de hernieuwing van de machtiging tot verblijf.

De aanvraag voor de hernieuwing van de machtiging zal eveneens volgens de gezamenlijke procedure "verblijfwerk" ingediend en behandeld worden. Net zoals de initiële aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal de aanvraag bij de bevoegde overheid ingediend worden in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid die als aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal gelden.

De hier bedoelde hernieuwingsprocedure heeft betrekking op de onderdaan van een derde land die al gemachtigd is om in de hoedanigheid van binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilitéit meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven of te werken en die zijn verblijf wil hernieuwen of verlengen. Het gaat dus meer concreet om de houder van een Belgische vergunning voor lange-termijnmobilitéit. In dit geval moet geen retributie meer worden betaald.

Paragraaf 2 bepaalt dat indien de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf tijdens de procedure verstrijkt, een verblijfsdocument aan de betrokkenen wordt afgegeven, en dit onder de voorwaarden en volgens de nadere regels die door de Koning bepaald worden.

Art. 52

Artikel 52 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/47 toe dat het document bepaalt dat zal worden afgegeven aan de onderdaan van een derde land die in het kader

long séjour, est autorisé à séjourner et à travailler sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée, à savoir le permis pour mobilité de longue durée.

Ensuite, l'intéressé recevra un permis pour mobilité de longue durée revêtant la forme d'un titre de séjour comportant une mention relative à la qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité, et sera enregistré dans le registre des étrangers.

Le Roi est habilité à préciser les règles relatives au modèle du permis, à la durée de validité du permis et au document de séjour délivré en attente de la délivrance du permis.

Le permis a pour but de couvrir le séjour et le travail de son titulaire. Le paragraphe 2 précise que la durée de validité en cas de renouvellement est équivalente à la durée de validité de l'autorisation de séjour conformément à l'article 3 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

Art. 53

L'article 53 de la proposition de loi insère un article 61/48 qui fixe les conditions d'octroi et de renouvellement de l'autorisation de séjour et les motifs du refus et de fin du séjour. Il s'agit de conditions et d'exigences particulières, propres aux personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre de la mobilité de longue durée. Vu qu'elles ne dérogent pas aux dispositions générales, celles-ci s'appliquent également. En particulier, l'article 21, qui permet au ministre ou son délégué de mettre fin au séjour d'un ressortissant de pays tiers admis ou autorisé au séjour pour une durée limitée ou illimitée pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, et l'article 74/20 de la loi, qui permet au ministre ou son délégué de mettre fin au séjour ou de retirer le séjour en cas de fraude comme décrit par cet article, sont également d'application.

Le paragraphe 1er énumère les conditions d'octroi ou de renouvellement du séjour. Le paragraphe doit être lu conjointement avec les paragraphes suivants, qui contiennent les motifs de refus d'octroi, de renouvellement et de fin de séjour. Concrètement, cela signifie qu'à tout moment au cours du séjour, le ministre ou son délégué pourra mettre fin au séjour d'une personne faisant l'objet

van een lang verblijf gemachtigd is om in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilitet op het grondgebied te verblijven en te werken, met name de vergunning voor een lange-termijnmobilitet.

Betrokkene zal, op zijn verzoek, een vergunning voor een lange-termijnmobilitet, in de vorm van een verblijfstitel met een vermelding inzake de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van mobiliteit, ontvangen en zal in het vreemdelingenregister ingeschreven worden.

De Koning is bevoegd om de regels met betrekking tot het model van de vergunning, de geldigheidsduur van de vergunning en het verblijfsdocument dat in afwachting van de aflevering van de vergunning wordt afgegeven, vast te stellen.

De vergunning heeft tot doel het verblijf en de toelating tot arbeid van de houder te dekken. Paragraaf 2 preciseert dat de geldigheidsduur bij hernieuwing gelijk is aan de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf. Overeenkomstig artikel 3 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Art. 53

Artikel 53 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/48 toe dat de voorwaarden vaststelt voor de toekenning en de vernieuwing van de machtiging tot verblijf en de redenen om het verblijf te weigeren of er een einde aan te stellen. Het gaat om specifieke voorwaarden en vereisten die eigen zijn aan de binnen een onderneming overgeplaatste personen binnen het kader van lange-termijnmobilitet. Aangezien ze niet van de algemene bepalingen afwijken zijn deze eveneens van toepassing. In het bijzonder, wordt er gewezen op de toepassing van artikel 21, dat de minister of zijn gemachtigde de mogelijkheid biedt, een einde te maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, en artikel 74/20 van de wet, dat de minister of zijn gemachtigde de mogelijkheid biedt een aanvraag te weigeren of het verblijf in te trekken in geval van fraude zoals omschreven door dit artikel.

Paragraaf 1 somt de voorwaarden voor de toekenning of de vernieuwing van het verblijf op. De paragraaf moet in samenhang met de volgende paragrafen, die de redenen van weigering van toekenning en vernieuwing, en de redenen om een einde te maken aan het verblijf bevatten, gelezen worden. Concreet betekent dit dat de minister of zijn gemachtigde, op elk moment

d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre de la mobilité de longue durée sans devoir attendre pour ce faire l'introduction d'une demande de renouvellement, afin de pouvoir contrôler sa situation.

L'une des conditions de séjour est que la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe doit être titulaire d'un document de voyage tel que visé à l'article 61/45. Il transpose l'article 5 § 1er, f, de la directive 2014/66/UE lequel est visé à l'article 22, § 2, iv, de la directive. Pour le surplus, il est renvoyé aux commentaires de l'article 61/45 concernant cette condition.

La disposition du point 2°, qui traite de l'assurance maladie, transpose l'article 5, § 1er, g, de la directive 2014/66/UE lequel est visé à l'article 22, § 2, v, de la directive.

La disposition du point 3° prévoit que le demandeur doit prouver qu'il dispose d'une autorisation pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivrée par le premier État membre. Ceci est propre à la mobilité et reprend l'article 22, § 2, d, i, de la directive.

La disposition du point 4°, porte sur la capacité financière de l'intéressé. Elle sera évaluée en tenant compte notamment de la rémunération qu'il percevra durant son séjour en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

En ce qui concerne le point 5°, selon lequel les ressortissants de pays tiers qui représentent une menace, pour l'ordre public, la sécurité nationale ou la santé publique ne peuvent pas être autorisés à travailler en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, il est renvoyé au commentaire relatif à l'article 61/39, § 1er, 5°.

Le paragraphe 2 énumère les motifs de refus de la demande de séjour.

Le point 1° indique les conséquences du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er. Elle transpose l'article 22, § 3, de la directive 2014/66/UE. La demande d'autorisation de séjour dans le cadre d'une mobilité à long terme peut être refusée si le demandeur ne prouve pas qu'il remplit les conditions prévues au paragraphe 1er, 1°-3°, de l'article 61/48. Le fait que l'extrait de casier judiciaire requis et le certificat médical requis ne soient pas produits ne débouche pas nécessairement sur une décision de refus. Il sera tenu compte des circonstances au cas par cas.

tijdens hun verblijf, een einde zal kunnen maken aan het verblijf van de binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilité, zonder te moeten wachten op de indiening van een aanvraag voor vernieuwing om hun situatie te kunnen controleren.

Een van de verblijfsvooraarden is dat de binnen een onderneming overgeplaatste persoon over een reisdocument bedoeld in artikel 61/45 moet beschikken. Dit zet artikel 5, § 1, f, van de richtlijn 2014/66/EU om waarnaar in artikel 22, § 2, iv, van de richtlijn wordt verwezen. Voor de rest wordt naar de commentaren van artikel 61/45 verwezen wat deze voorwaarde betreft.

De bepaling onder 2°, die betrekking heeft op de ziektekostenverzekering, zet artikel 5, § 1, g, van de richtlijn 2014/66/EU, om waarnaar in artikel 22, § 2, v, van de richtlijn wordt verwezen.

De bepaling onder 3° stelt dat de aanvrager aan moet tonen over een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgeleverd door de eerste lidstaat te beschikken. Dit is eigen aan de mobiliteit en vloeit voort uit artikel 22, § 2, d, i, van de richtlijn.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de financiële capaciteit van de betrokkene. Bij de beoordeling van deze bepaling zal er met name rekening worden gehouden met de vergoeding die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon zal ontvangen.

Wat de bepaling onder 5° betreft, volgens dewelke de onderdanen van derde landen die een, zelfs potentiële, bedreiging voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid vormen niet kunnen worden gemachtigd om als een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te werken, kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 61/39, § 1, 5°.

Paragraaf 2 somt de redenen van de weigering van de verblijfsaanvraag op.

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvooraarden vastgesteld in paragraaf 1. Het zet artikel 22, § 3, van de richtlijn 2014/66/EU om. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het kader van lange-termijnmobilité kan geweigerd worden indien de aanvrager niet aantoon aan de in paragraaf 1, 1°-3°, van artikel 61/48 vermelde voorwaarden te voldoen. Het feit dat het vereiste uitreksel uit het strafregister en het vereiste geneeskundige getuigschrift niet worden voorgelegd zal niet noodzakelijk tot een beslissing tot weigering leiden. Er zal rekening worden gehouden met de omstandigheden van het geval.

Le point 2° renvoie aux cas de figure décrit à l'article 3, de la loi, portant sur l'ordre public, la sécurité nationale, la santé publique et le non-respect d'une mesure de renvoi ou d'expulsion ou d'une interdiction d'entrée, ni levée, ni suspendue.

Si le ressortissant de pays tiers se trouve dans une situation visé à cet article, la demande est refusée.

Conformément à l'article 15, § 2, de la directive 2014/66/UE et à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, il pourra être exigé d'eux qu'ils fournissent des documents ou des renseignements complémentaires. Toutefois, la directive 2014/66/UE ne précise pas les conséquences du non-respect de cette obligation. En vue d'assurer la sécurité juridique, la disposition du point 3° précise explicitement que la demande pourra être refusée si les documents ou les renseignements complémentaires qui ont été réclamés ne sont pas fournis en temps utile ou ne sont pas fournis du tout.

La disposition du point 4° traite de la durée maximale pendant laquelle un ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe. Si cette durée est atteinte, l'autorisation de séjour ou son renouvellement sera refusée et, le cas échéant, conformément à l'article 7 de la loi, un ordre de quitter le territoire sera délivré. La disposition du point 2° transpose l'article 22, § 3, a, de la directive 2014/66/UE.

La disposition sous le point 5° prévoit la possibilité de refuser une demande de d'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe si celle-ci ne tient pas compte de la période intermédiaire visée à l'article 61/38, § 2, lors de l'introduction d'une nouvelle demande. Cette disposition transpose l'article 22, § 3, b, de la directive 2014/66/UE.

Le 6° prévoit la possibilité de refuser une demande d'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée si le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivrée par le premier État membre expire au moment de l'introduction d'une nouvelle demande. Cette disposition transpose l'article 22, § 3, b et c, de la directive 2014/66/UE.

Le paragraphe 3 énumère les motifs de refus de la demande de renouvellement du séjour.

De bepaling onder 2° verwijst naar de redenen van artikel 3, van de wet, die betrekking hebben op de openbare orde, de nationale veiligheid, de volksgezondheid en het niet respecteren van een terugwijzings- of uitzettingsmaatregel, van een inreisverbod dat niet opgeheven of opgeschorst werd.

Indien de onderdaan van een derde zich in één van de in dit artikel bedoelde situaties bevindt, wordt de aanvraag geweigerd.

Overeenkomstig artikel 15, § 2, van de richtlijn 2014/66/EU, en artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 zal van hen gevraagd kunnen worden dat ze aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen. De richtlijn 2014/66/EU bepaalt de gevolgen van het niet respecteren van deze verplichting echter niet. Met het oog op rechtszekerheid zegt de bepaling onder 3° uitdrukkelijk dat de aanvraag zal kunnen worden geweigerd indien de aanvullende documenten of inlichtingen die gevraagd werden niet of laattijdig voorgelegd worden.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke een onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied kan verblijven. Indien deze duur bereikt wordt, zal de machtiging tot verblijf of de vernieuwing ervan geweigerd worden en, in voorkomend geval, zal een bevel om het grondgebied te verlaten kunnen worden afgegeven, overeenkomstig artikel 7 van de wet. De bepaling onder 2° zet artikel 22, § 3, a, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 5° heeft betrekking op de mogelijkheid een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te weigeren indien deze geen rekening houdt met de in artikel 61/38, § 2, bedoelde tussenperiode bij het indienen van een nieuwe aanvraag. Deze bepaling zet artikel 22, § 3, b, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 6° heeft betrekking op de mogelijkheid een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilitéit te weigeren indien de vergunning voor een binnen een overgeplaatste persoon afgeleverd door de eerste lidstaat, verstrijkt bij het indienen van een nieuwe aanvraag. Deze bepaling zet artikel 22, § 3, b en c, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

Paragraaf 3 somt de redenen van de weigering van de hernieuwing van de verblijfsaanvraag op.

Le point 1° tire les conséquence du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er, 1° à 3°.

Le point 2° est lié à la durée maximale pendant laquelle une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe peut séjourner sur le territoire.

Le point 3° vise le cas où il s'avère que le ressortissant de pays tiers n'exerce pas le travail pour lequel il a été autorisé au séjour et au travail mais exerce un autre emploi ou travaille pour un autre employeur ou encore ne travaille pas mais séjourne à d'autres fins, lesquelles peuvent être de nature diverse, par exemple, familiale, économique, culturelle ou encore purement migratoire.

Le paragraphe 4 énumère les motifs pour mettre fin au séjour.

Le 1° tire les conséquence du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er, 1° à 3°.

Le point 2° vise le cas où il s'avère que le ressortissant de pays tiers n'exerce pas le travail pour lequel il a été autorisé au séjour et au travail mais exerce un autre emploi ou travaille pour un autre employeur ou encore ne travaille pas mais séjourne à d'autres fins, lesquelles peuvent être de nature diverse, par exemple, familiale, économique, culturelle ou encore purement migratoire. Cette disposition transpose l'article 22, § 7, c, de la directive 2014/66/UE.

La disposition sous 3° transpose l'article 22, § 7, de la directive 2014/66/UE.

Le considérant 24 précise que cet disposition a pour objectif de lutter contre d'éventuelles utilisations abusives de la directive. Dès lors, les États membres devraient avoir la possibilité de refuser, de retirer ou de ne pas renouveler un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe lorsque l'entité hôte a été créée à la seule fin de faciliter l'entrée de personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et/ou lorsqu'elle n'exerce pas de véritable activité.

Dans le cadre d'une première demande de permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe ou d'une demande de renouvellement, cette condition est déjà examinée par l'autorité régionale compétente. En cas de fraude, il est néanmoins possible de refuser une tel demande sur base de l'article 74/20.

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorwaarden die in paragraaf 1, 1° tot 3°, worden vastgesteld.

De bepaling onder 2° heeft betrekking op de maximumduur gedurende welke binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied kan verblijven.

De bepaling onder 3° heeft betrekking op het geval waarin de onderdaan van een derde land het werk waarvoor hij tot het verblijf en tot werk gemachtigd werd niet uitoefent, maar een andere betrekking uitoefent of voor een andere werkgever werkt, of nog niet werkt maar voor andere doeleinden op het grondgebied verblijft. Deze doeleinden kunnen uiteenlopend zijn (bijvoorbeeld familiale, economische, culturele doeleinden of doeleinden die enkel op de migratie betrekking hebben).

Paragraaf 4 somt de redenen op om een einde te stellen aan de verblijfsaanvraag.

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorwaarden die in paragraaf 1, 1°, tot 3°, vastgesteld worden.

De bepaling onder 2° heeft betrekking op het geval waarin de onderdaan van een derde land het werk waarvoor hij tot het verblijf en tot werk gemachtigd werd niet uitoefent, maar een andere betrekking uitoefent of voor een andere werkgever werkt, of nog niet werkt maar voor andere doeleinden op het grondgebied verblijft. Deze doeleinden kunnen uiteenlopend zijn (bijvoorbeeld familiale, economische, culturele doeleinden of doeleinden die enkel op de migratie betrekking hebben). De bepaling zet artikel 22, § 7, van de richtlijn 2014/66/EU, om.

De bepaling onder 3° zet artikel 22, § 7, van de richtlijn 2014/66/EU om.

Overweging 24 specificeert dat deze bepaling werd genomen met het oog op de bestrijding van mogelijke misbruiken van deze richtlijn. Daarbij moet de lidstaten de mogelijkheid hebben om een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te weigeren, in te trekken of niet te verlengen wanneer de gastentiteit hoofdzakelijk is opgericht om de toegang van binnen een onderneming overgeplaatste personen te faciliteren en/of geen daadwerkelijke activiteit uitoefent.

In het kader van een eerste aanvraag voor een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon of een aanvraag om vernieuwing, wordt deze voorwaarde reeds door de bevoegde regionale overheid nagegaan. In het geval van fraude kunnen deze aanvragen ook geweigerd worden op grond van artikel 74/20.

Le point 4° est liée à la durée maximale pendant laquelle une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe peut séjourner sur le territoire.

Le paragraphe 5 prévoit les garanties procédurales relatives à la prise de décision. Les décisions prises en application de l'article 61/34 sont adaptées à la situation, après avoir examiné les circonstances propres à chaque cas, et dans le respect du principe de proportionnalité. Cette disposition transpose l'article 22, § 7, de la directive 2014/66/UE.

Art. 54

L'article 54 de la proposition de loi insère un article 61/49 qui porte sur la notification des décisions prises au terme de la procédure conjointe. Conformément à l'accord de coopération du 2 février 2018, l'Office des Etrangers est chargé de la notification des décisions mentionnées dans cet article. L'office doit également informer l'employeur si l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour sont octroyés ou renouvelés.

Art. 55

Cet article détermine la date d'entrée en vigueur et la fixe au premier jour du mois suivant la publication au *Moniteur belge*.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied kan verblijven.

Paragraaf 5 voorziet in procedurele garanties die betrekking hebben op het nemen van de beslissing. De beslissingen die krachtens artikel 61/34 genomen worden zullen aan elk geval worden aangepast, na de omstandigheden die eigen zijn aan elk geval te hebben onderzocht, en met respect voor het evenredigheidsbeginsel. Deze bepaling zet de artikel 22, § 7, van de richtlijn 2014/66/EU om.

Art. 54

Artikel 54 van het wetsvoorstel voegt een artikel 61/49 dat betrekking heeft op de kennisgeving van de beslissingen die na afloop van de gezamenlijke procedure worden genomen. Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 is de Dienst Vreemdelingenzaken belast met de kennisgeving van de beslissingen die in dit artikel worden vermeld. Dienst Vreemdelingenzaken moet de werkgever ook informeren indien de toelating tot arbeid en de machtiging tot verblijf worden toegekend of vernieuwd.

Art. 55

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding en legt deze vast op de eerste dag van de maand volgend op de publicatie in het *Belgisch Staatsblad*.

Tim VANDENPUT (Open Vld)

PROPOSITION DE LOI**CHAPITRE 1ER****Dispositions générales****Article 1**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement:

1° la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre;

2° la directive 2014/66/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe.

CHAPITRE 2**Modifications de la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès, le séjour,
l'établissement et l'éloignement
des étrangers****Art. 3**

L'article 1er, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, est complété par les 27°, 28° et 29° rédigées comme suit:

"27° l'accord de coopération du 2 février 2018: l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi

WETSVOORSTEL**HOOFDSTUK 1****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van:

1° richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven;

2° richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen****Art. 3**

Artikel 1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, wordt aangevuld met de bepalingen onder 27°, 28° en 29°, luidende:

"27° samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018: het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest, de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid

que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

28° l'accord de coopération du 6 décembre 2018: l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

29° autorité régionale compétente: l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions."

Art. 4

L'article 1/1er, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, est complété par les 13° et 14° rédigées comme suit:

"13° l'article 61/34;

14° l'article 61/45.".

Art. 5

À L'article 1/2, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 18 décembre 2016 et modifié par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 12° est remplacé par ce qui suit:

"l'article 10bis, §§ 4 à 6"

2° le paragraphe 1 est complété par les 13° et 14°, rédigés comme suit:

"13° l'article 61/34;

14° l'article 61/45.".

inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

28° samenwerkingsakkoord van 6 december 2018: het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

29° bevoegde regionale overheid: de gewest- of gemeenschapsoverheid die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers."

Art. 4

Artikel 1/1, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, wordt aangevuld met de bepalingen onder 13° en 14°, luidende:

"13° artikel 61/34;

14° artikel 61/45.".

Art. 5

Artikel 1/2, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 december 2016 en gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, wordt gewijzigd als volgt:

1° de bepaling onder 12° wordt vervangen als volgt:

"artikel 10bis, §§ 4 tot 6";

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met de bepalingen onder 13°, 14°, luidende:

"13° artikel 61/34;

14° artikel 61/45.".

Art. 6

À l'article 10bis de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique, introduisent une demande d'autorisation de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'ils apportent la preuve:

1° que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour pouvoir subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics;

2° que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui satisfasse aux conditions applicables à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale, visées à l'article 2 du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, du Code civil.

Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres, de quelle manière l'étranger apporte la preuve que le bien immeuble satisfait aux conditions prévues;

3° que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° que ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également”.

2° il est complété par un paragraphe 5 et un paragraphe 6 rédigés comme suit:

Art. 6

In artikel 10bis van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor een beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien zij het bewijs aanbrengen:

1° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

2° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt die toelaat om het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats, zoals bepaald in artikel 2, van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° dat de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing”.

2° dit artikel wordt aangevuld met een paragraaf 5 en een paragraaf 6, luidende:

“§ 5. Le paragraphe 2 est également applicable aux membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, 4° à 6°, du ressortissant d’un pays tiers qui est autorisé au séjour en application de l’article 61/34.

§ 6. Le paragraphe 2 est également applicable aux membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, du ressortissant d’un pays tiers autorisé au séjour en application de l’article 61/45 pour autant qu’ils produisent les informations et documents suivants:

1° le titre de séjour en cours de validité délivré par le premier État membre;

2° la preuve qu’ils ont séjourné en tant que membre de famille dans le premier État membre.”

Art. 7

À l’article 10ter de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, il est inséré un paragraphe 2quater rédigé comme suit:

“§ 2quater. Par dérogation au paragraphe 2, la décision relative à l’autorisation de séjour des membres de la famille visés à l’article 10bis, §§ 5 et 6 est notifiée au plus tard nonante jours suivant la date du dépôt définie au paragraphe 1er.

Lorsque la demande visée à l’alinéa 1er est introduite au même moment que la demande introduite conformément à l’article 61/34 ou à l’article 61/45 par le ressortissant d’un pays tiers qu’ils souhaitent rejoindre, le ministre ou son délégué traite ces demandes en même temps.”.

Art. 8

Dans l’article 13, § 1er, alinéa 7, de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet et modifié par la loi du 15 mai 2012, les mots “l’article 10bis, §§ 1er à 4” sont remplacés par les mots “l’article 10bis, §§ 1er à 6”.

Art. 9

Dans le chapitre VIIbis, du titre II de la même loi, l’intitulé de la section 1 est remplacé par ce qui suit:“Dispositions relatives à la procédure conjointe en matière d’occupation des travailleurs étrangers”.

“§ 5. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de onderdaan van een derde land die in toepassing van artikel 61/34 gemachtigd werd tot verblijf.

§ 6. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de onderdaan van een derde land die in toepassing van artikel 61/45 gemachtigd werd tot verblijf voor zover zij de volgende informatie en documenten voorleggen:

1° de geldige verblijfstitel uitgereikt door de eerste lidstaat;

2° het bewijs dat ze in de hoedanigheid van familielid in de eerste lidstaat hebben verbleven.”

Art. 7

In artikel 10ter van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, wordt een nieuwe paragraaf 2quater ingevoegd, luidende:

“§ 2quater. In afwijking van paragraaf 2, wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, §§ 5 en 6 bedoelde familieleden ten laatste binnen negentig dagen volgend op de indiening van de aanvraag zoals in paragraaf 1 wordt gedefinieerd, ter kennis gebracht.

Wanneer de aanvraag bedoeld in het eerste lid op hetzelfde ogenblik wordt ingediend als de aanvraag ingediend overeenkomstig artikel 61/34 of 61/45 van de onderdaan van een derde land die zij willen vervoegen, behandelt de minister of zijn gemachtigde deze aanvragen tegelijk.”.

Art. 8

In artikel 13, § 1, zevende lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2012, worden de woorden “artikel 10bis, §§ 1 tot 4” vervangen door de woorden “artikel 10bis, §§ 1 tot 6”.

Art. 9

In hoofdstuk VIIbis van titel II van dezelfde wet, wordt de titel van afdeling 1 als volgt gewijzigd: “Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers”.

Art. 10

À l'article 61/25-1 de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018 et modifié par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, les mots "dispositions du chapitre VIII et du chapitre VIIIbis" sont remplacés par les mots "dispositions du chapitre VIII, du chapitre VIIIbis et du chapitre VIII^{ter}." et les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

2° l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 11

À l'article 61/25-2 de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, les mots "conformément au titre I, chapitre III," sont remplacés par les mots "conformément au titre II, chapitres III et VI";

2° dans le § 3, alinéas 1er et 2, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

3° dans le § 4, alinéa 1er, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

4° dans le paragraphe 6, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

5° dans le § 7, alinéa 3, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 12

À l'article 61/25-3, alinéas 1er et 2, de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 13

À l'article 61/25-5, § 2, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018 et modifié par la loi du 5 mai

Art. 10

In artikel 61/25-1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018 en gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de bepalingen van hoofdstuk VIII en van hoofdstuk VIIIbis" vervangen door de woorden "de bepalingen van hoofdstuk VIII, hoofdstuk VIIIbis en van hoofdstuk VIII^{ter}." en worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 11

In artikel 61/25-2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de woorden "overeenkomstig titel I, hoofdstuk III," vervangen door de woorden "overeenkomstig titel II, hoofdstukken III en VI";

2° in § 3, eerste en tweede lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

3° in § 4, eerste lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

4° in paragraaf 6 worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

5° in § 7, derde lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 12

In artikel 61/25-3, eerste en tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 13

In artikel 61/25-5, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018 en gewijzigd bij

2019, les mots “l'autorité compétente” sont remplacés par les mots “l'autorité régionale compétente”.

Art. 14

À l'article 61/25-6 de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “l'autorité compétente” sont remplacés par les mots “l'autorité régionale compétente”;

2° dans le § 2, alinéa 1er, les mots “l'autorité compétente” sont remplacés par les mots “l'autorité régionale compétente”;

3° Le paragraphe 4 est complété par un alinéa 2 rédigé comme suit:

“L'alinéa 1er n'est pas applicable à l'autorisation de séjour délivrée à un ressortissant de pays tiers qui reste lié par un contrat de travail avec un employeur établi à l'étranger.”;

4° dans le § 5, alinéas 1er et 2, les mots “l'autorité compétente” sont remplacés par les mots “l'autorité régionale compétente”.

Art. 15

À l'article 61/26 de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “l'autorité compétente” sont remplacés par les mots “l'autorité régionale compétente”;

2° au paragraphe 2, au 1°, les mots “l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers” sont remplacés par les mots “l'accord de coopération du 2 février 2018”;

3° au paragraphe 2, au 2°, les mots “l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone

de 5 mai 2019, werden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de woorden “bevoegde regionale overheid”.

Art. 14

In artikel 61/25-6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de woorden “bevoegde regionale overheid”;

2° in § 2, eerste lid, worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de woorden “bevoegde regionale overheid”;

3° paragraaf 4, wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“Het eerste lid is niet van toepassing op de machtiging tot verblijf afgeleverd aan een onderdaan van een derde land die door een arbeidsovereenkomst verbonden blijft met een in het buitenland gevestigde werkgever.”;

4° in § 5, eerste en tweede lid, worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de woorden “bevoegde regionale overheid”.

Art. 15

In artikel 61/26 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de woorden “bevoegde regionale overheid”;

2° in paragraaf 2 worden in de bepaling onder 1° de woorden “het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten” vervangen door de woorden “het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018”;

3° in paragraaf 2 worden in de bepaling onder 2° de woorden “het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en

portant exécution de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers" sont remplacés par les mots "l'accord de coopération du 6 décembre 2018".

Art. 16

À l'article 61/27 de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est abrogé;

2° le 2° est abrogé;

3° le 3° est abrogé.

Art. 17

À l'article 61/27-1 de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 4, alinéas 1er et 2, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

2° dans le § 5, alinéa 1er, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

3° dans le paragraphe 6, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente";

4° dans le § 7, alinéa 3, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 18

À l'article 61/27-2, alinéas 1er et 2, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten" vervangen door de woorden "het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018".

Art. 16

In artikel 61/27 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt opgeheven;

2° de bepaling onder 2° wordt opgeheven;

3° de bepaling onder 3° wordt opgeheven.

Art. 17

In artikel 61/27-1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 4, eerste en tweede lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

2° in § 5, eerste lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

3° in paragraaf 6 worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid";

4° in § 7, derde lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 18

In art. 61/27-2, eerste en tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 19

À l'article 61/28, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° au 1°, les mots "l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers" sont remplacés par les mots "l'accord de coopération du 2 février 2018";

2° au 2°, les mots "l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers" sont remplacés par les mots "l'accord de coopération du 6 décembre 2018".

Art. 20

À l'article 61/28-1 de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est abrogé;

2° le 2° est abrogé;

3° le 3° est abrogé.

Art. 21

À l'article 61/29-1, alinéa 1er, 1°, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 19

In artikel 61/28, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1° worden de woorden "het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten" vervangen door de woorden "het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018";

2° in de bepaling onder 2° worden de woorden "het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten" vervangen door de woorden "het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018".

Art. 20

In artikel 61/28-1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt opgeheven;

2° de bepaling onder 2° wordt opgeheven;

3° de bepaling onder 3° wordt opgeheven.

Art. 21

In artikel 61/29-1, eerste lid, 1°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 22

Dans la section 3, du chapitre VIIIbis, du Titre II, de la même loi, l'intitulé de la sous-section 1re est remplacé par ce qui suit: "Dispositions relatives à la procédure conjointe en matière d'occupation des travailleurs étrangers".

Art. 23

À l'article 61/29-4, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 24

À l'article 61/29-5, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 25

À l'article 61/29-6, alinéa 1er, 1°, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 26

À l'article 61/29-9, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots "l'autorité compétente" sont remplacés par les mots "l'autorité régionale compétente".

Art. 27

L'article 61/30, de la même loi, inséré par la loi du 15 mai 2012 et modifié par la loi du 4 mai 2016, est abrogé.

Art. 28

L'article 61/31, de la même loi, inséré par la loi du 15 mai 2012, est abrogé.

Art. 22

In afdeling 3 van hoofdstuk VIIIbis, van titel II van dezelfde wet, wordt de titel van onderafdeling 1 als volgt gewijzigd: "Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers".

Art. 23

In artikel 61/29-4, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 24

In artikel 61/29-5, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 25

In artikel 61/29-6, eerste lid, 1°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 26

In artikel 61/29-9, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de woorden "bevoegde regionale overheid".

Art. 27

Artikel 61/30 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2012 en gewijzigd bij wet van 4 mei 2016, wordt opgeheven.

Art. 28

Artikel 61/31 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2012, wordt opgeheven.

<p style="text-align: center;">Art. 29</p> <p>Dans le titre II, de la même loi, il est inséré un chapitre VIII^{ter}, intitulé:</p> <p>“Chapitre VIII^{ter}. Transferts temporaires intragroupe”</p>	<p style="text-align: center;">Art. 29</p> <p>In titel II van dezelfde wet, wordt een hoofdstuk VIII^{ter} ingevoegd, luidende:</p> <p>“Hoofdstuk VIII^{ter}. Binnen een onderneming overgeplaatste personen”</p>
<p style="text-align: center;">Art. 30</p> <p>Dans le chapitre VIII^{ter}, inséré par l'article 29, il est inséré une section 1re, intitulée:</p> <p>“Section 1re. Champ d'application et définitions”.</p>	<p style="text-align: center;">Art. 30</p> <p>In hoofdstuk VIII^{ter}, ingevoegd door artikel 29, wordt een afdeling 1 ingevoegd, genaamd:</p> <p>“Afdeling 1. Toepassingsgebied en definities”.</p>
<p style="text-align: center;">Art. 31</p> <p>Dans la section 1re, insérée par l'article 30, il est inséré un article 61/32, rédigé comme suit:</p> <p>“Art. 61/32. § 1. Les dispositions du présent chapitre sont applicables:</p> <p>1° aux ressortissants de pays tiers qui résident en dehors du territoire des États membres de l'Union européenne à la date de l'introduction de la demande et qui souhaitent entrer et séjourner dans le Royaume dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe afin d'y travailler en qualité de cadre, spécialiste ou employé stagiaire;</p> <p>2° aux ressortissants de pays tiers qui sont autorisés à séjourner et à travailler dans le Royaume en cette qualité;</p> <p>3° aux ressortissants d'un pays tiers ayant obtenu un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans un autre État membre de l'Union européenne et qui souhaitent entrer dans le Royaume afin d'y séjourner et d'y travailler en cette qualité.</p> <p>§ 2. Elles s'appliquent sans préjudice des dispositions pertinentes de:</p> <p>1° l'accord de coopération du 2 février 2018;</p> <p>2° l'accord de coopération du 6 décembre 2018.”</p>	<p style="text-align: center;">Art. 31</p> <p>In afdeling 1, ingevoegd door artikel 30 wordt een artikel 61/32 ingevoegd, luidende:</p> <p>“Art. 61/32. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:</p> <p>1° de onderdanen van derde landen die op het tijdstip van de aanvraag buiten het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verblijven en een aanvraag indienen om het Rijk binnen te komen om er te verblijven en te werken in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming als leidinggevende, specialist of stagiair-werknemer;</p> <p>2° de onderdanen van derde landen die gemachtigd worden om in deze hoedanigheden in het Rijk te verblijven en er te werken;</p> <p>3° de onderdanen van een derde land die in een andere lidstaat van de Europese Unie een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon hebben gekregen en het Rijk willen binnengaan om hier te verblijven en te werken in deze hoedanigheid.</p> <p>§ 2. Ze zijn van toepassing, onverminderd de relevante bepalingen van:</p> <p>1° het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018;</p> <p>2° het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.”</p>
<p style="text-align: center;">Art. 32</p> <p>Dans la même section 1, il est inséré un article 61/33, rédigé comme suit:</p>	<p style="text-align: center;">Art. 32</p> <p>In dezelfde afdeling 1 wordt een artikel 61/33 ingevoegd, luidende:</p>

“Art 61/33. Pour l’application du présent chapitre, on entend par:

1° “cadre ICT”: le ressortissant de pays tiers visé à l’article 24, 1°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

2° “expert ICT”: le ressortissant de pays tiers visé à l’article 24, 2°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

3° “employé stagiaire ICT”: le ressortissant de pays tiers visé à l’article 24, 3°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

4° “permis pour personne faisant l’objet d’un transfert temporaire intragroupe”: le titre de séjour visé à l’article 24, 4°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

5° “transfert temporaire intragroupe”: le détachement temporaire, à des fins d’activités professionnelles ou de formation, d’un ressortissant de pays tiers visé à l’article 24, 5°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

6° “permis pour mobilité de longue durée”: le titre de séjour visé à l’article 24, 6°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

7° “l’entité hôte”: l’entité visée à l’article 24, 7°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

8° “groupe d’entreprises”: l’ensemble des sociétés liées et/ou associées visées à l’article 11 du Code des sociétés, visé à l’article 24, 8°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

9° “premier État membre”: l’État membre visé à l’article 24, 9°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

10° “deuxième État membre”: l’État membre visé à l’article 24, 10°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

11° “mobilité de courte durée”: le droit dont dispose le ressortissant de pays tiers visé à l’article 24, 11°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

12° “mobilité de longue durée”: le droit dont dispose le ressortissant de pays tiers visé à l’article 24, 12°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

“Art 61/33. Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° “leidinggevende ICT”: de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 24, 1°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

2° “specialist ICT”: de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 24, 2°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

3° “stagiair-werknemer ICT”: de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 24, 3°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

4° “vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon”: de verblijfstitel bedoeld in artikel 24, 4°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

5° “overplaatsing binnen een onderneming”: de tijdelijke detachering, voor beroepsactiviteiten of opleiding, van een onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 24, 5°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

6° “vergunning voor lange-termijnmobilitet”: de verblijfstitel bedoeld in artikel 24, 6°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

7° “gastentiteit”: de entiteit bedoeld in artikel 24, 7°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

8° “groep van ondernemingen”: het geheel van verbonden en/of geassocieerde vennootschappen zoals bedoeld in artikel 11 van het Wetboek van vennootschappen, bedoeld in artikel 24, 8°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

9° “eerste lidstaat”: de lidstaat bedoeld in artikel 24, 9°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

10° “tweede lidstaat”: de lidstaat, bedoeld in artikel 24, 10°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

11° “korte-termijnmobilitet”: het recht waarover de onderdaan van een derde land beschikt, bedoeld in artikel 24, 11°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

12° “lange-termijnmobilitet”: het recht waarover de onderdaan van een derde land beschikt, bedoeld in artikel 24, 12°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018;

13° “personne faisant l’objet d’un transfert temporaire intragroupe”: un ressortissant de pays tiers qui réside en dehors du territoire des États membres de l’Union européenne à la date de l’introduction de la demande de permis pour personne faisant l’objet d’un transfert temporaire intragroupe et qui fait l’objet d’un tel transfert.”.

Art. 33

Dans le même chapitre VIII^{ter}, il est inséré une section 2, intitulée:

“Section 2. Permis pour personne faisant l’objet d’un transfert temporaire intragroupe”.

Art. 34

Dans la section 2, insérée par l’article 33, il est inséré une sous-section 1re, intitulée:

“Sous-section 1re. Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l’autorité compétente en matière d’occupation des travailleurs étrangers”.

Art. 35

Dans la sous-section 1re, insérée par l’article 34, il est inséré un article 61/34, rédigé comme suit:

“Art 61/34. § 1. Le ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l’objet d’un transfert temporaire intragroupe introduit sa demande auprès de l’autorité régionale compétente sous la forme d’une demande d’autorisation de travail.

La demande d’autorisation de travail vaut demande d’autorisation de séjour.

§ 2. Seul le ressortissant de pays tiers qui se trouve en dehors du territoire des États membres lors de l’introduction de la demande ou qui se trouve dans le cas visé à l’article 61/35 est autorisé à introduire une demande visée au paragraphe 1er.

§ 3. Les documents suivants sont joints à la demande:

1° sauf en cas de renouvellement de la demande, la preuve du paiement de la redevance prévue à l’article 1er/1;

13° “binnen een onderneming overgeplaatste persoon”: een onderdaan van een derde land die op het tijdstip van de aanvraag van een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon buiten het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verblijft en die het voorwerp is van een overplaatsing binnen een onderneming.”.

Art. 33

In hetzelfde hoofdstuk VIII^{ter} wordt een afdeling 2 ingevoegd, luidende:

“Afdeling 2. Vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon”.

Art. 34

In afdeling 2, ingevoegd door artikel 33, wordt een onderafdeling 1 ingevoegd, luidende:

“Onderafdeling 1. Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers”.

Art. 35

In onderafdeling 1, ingevoegd door artikel 34, wordt een artikel 61/34 ingevoegd, luidende:

“Art 61/34. § 1. De onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, meer dan negentig dagen op het grondgebied wenst te verblijven dient een aanvraag in bij de bevoegde regionale overheid, in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid.

De aanvraag voor een toelating tot arbeid geldt als aanvraag voor een verblijfsvergunning.

§ 2. Enkel de onderdaan van een derde land die zich buiten het grondgebied van de lidstaten bevindt wanneer de aanvraag wordt ingediend of die zich bevindt in het geval bedoeld in artikel 61/35, is gemachtigd om een aanvraag voor een machtiging tot verblijf bedoeld in paragraaf 1 in te dienen.

§ 3. De volgende documenten worden aan de aanvraag toegevoegd:

1° behalve in het geval van verlenging van de aanvraag, het bewijs van de betaling van de retributie die in artikel 1/1 bedoeld wordt;

2° les documents permettant d'établir les conditions visées à l'article 61/39.

§ 4. Conformément à l'article 28 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, dans un délai de nonante jours, non prorogeable, suivant la notification du caractère complet de la demande.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut exiger du ressortissant de pays tiers qu'ils produisent des documents ou des renseignements complémentaires dans un délai de quinze jours.

Le délai visé au paragraphe 4 est suspendu jusqu'à ce que les informations complémentaires requises sont reçues.

§ 6. Conformément à l'article 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, si l'intéressé est autorisé à séjourner et à travailler plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour lui sont notifiées sous la forme d'un acte administratif unique.”.

Art. 36

Dans la même sous-section 1re, il est inséré un article 61/35, rédigé comme suit:

“Art 61/35. § 1er. Conformément à l'article 21 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe et souhaite faire prolonger son séjour en cette qualité introduit sa demande auprès de l'autorité régionale compétente sous la forme d'une demande d'autorisation de travail au plus tard deux mois avant l'expiration de son autorisation de séjour.

§ 2. Si la durée pendant laquelle l'intéressé est autorisé à séjourner en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe expire durant l'examen de la demande, il lui est délivré un document qui couvre provisoirement son séjour jusqu'à ce qu'il soit statué sur cette demande.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance du document de séjour.”.

2° de documenten die toelaten de voorwaarden bedoeld in artikel 61/39, vast te stellen.

§ 4. Overeenkomstig artikel 28 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 neemt de minister of zijn gemachtigde ten laatste binnen negentig dagen na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag een beslissing met betrekking tot de machtiging tot verblijf of de hernieuwing.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan van de onderdaan van een derde land eisen dat ze binnen een termijn van vijftien dagen aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen.

De in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende informatie werd ontvangen.

§ 6. Overeenkomstig artikel 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, worden de toelating tot arbeid en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte aan de betrokken betekend, indien hij gemachtigd is om meer dan negentig dagen op het grondgebied in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te werken en te verblijven.”.

Art. 36

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/35 ingevoegd, luidende:

“Art 61/35. § 1. De onderdaan van een derde land die in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon gemachtigd is tot een verblijf van meer dan negentig dagen en die zijn verblijf in deze hoedanigheid wenst te verlengen, dient overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, ten laatste twee maanden voor het verstrijken van zijn verblijf een aanvraag in bij de bevoegde regionale overheid, in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid.

§ 2. Indien de duur gedurende dewelke de betrokken tot een verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon gemachtigd is tijdens het onderzoek van de aanvraag verstrijkt, ontvangt hij een document dat zijn verblijf voorlopig dekt, totdat er een beslissing over wordt genomen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van de afgifte van het verblijfsdocument.”.

Art. 37

Dans la même sous-section 1re, il est inséré un article 61/36, rédigé comme suit:

“Art. 61/36. Le ministre ou son délégué notifie les décisions suivantes au ressortissant de pays tiers:

1° les décisions de refus ou de non-renouvellement de l'autorisation de séjour ou les décisions mettant fin à l'autorisation de séjour prises en vertu de la présente section;

2° la décision d'octroi ou de renouvellement de l'autorisation de travail et de l'autorisation de séjour sous la forme d'un acte administratif unique.

Le ministre ou son délégué informe l'employeur de la décision visée à l'alinéa 1er, 2°, dans les cas et conditions prévus par l'accord de coopération du 2 février 2018.”.

Art. 38

Dans la même sous-section 1re, il est inséré un article 61/37 rédigé comme suit:

“Art. 61/37. § 1er. Conformément à l'article 34, alinéa 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, et à l'article 29, alinéa 2, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers visé à l'article 61/34 se trouve à l'étranger à la date de la décision l'autorisant à séjourner et à travailler en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, un visa de long séjour lui est délivré, à sa demande.

Le Roi détermine les conditions et les modalités relatives à la délivrance du visa.

§ 2. Conformément à l'article 29, alinéa 3, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé à travailler et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe est inscrit au registre des étrangers et un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe lui est délivré.

Art. 37

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/36 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/36. De minister of zijn gemachtigde betekent de volgende beslissingen aan de onderdaan van een derde land:

1° de beslissingen tot weigering van de machtiging tot verblijf, om de machtiging tot verblijf niet te hernieuwen of die een einde maken aan de machtiging tot verblijf, die krachtens deze afdeling worden genomen;

2° de beslissing tot toekenning of hernieuwing van de toelating tot arbeid en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte.

In de gevallen en onder de voorwaarden die vastgesteld worden door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 informeert de minister of zijn gemachtigde de werkgever over de beslissing bedoeld in het eerste lid, 2°.”.

Art. 38

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/37 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/37. § 1. Overeenkomstig artikel 34, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, en artikel 29, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt, wanneer de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/34 zich in het buitenland bevindt op de datum dat de beslissing waarbij hij gemachtigd wordt in de hoedanigheid van binnen een onderneming overgeplaatste persoon op het grondgebied te verblijven en te werken, op zijn verzoek, een visum lang verblijf afgeleverd.

De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten met betrekking tot het afleveren van dit visum.

§ 2. Overeenkomstig artikel 29, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt de onderdaan van een derde land die gemachtigd is om meer dan negentig dagen op het grondgebied in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te werken en te verblijven, in het vreemdelingenregister ingeschreven en wordt, hem een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon aan hem afgegeven.

Le Roi détermine:

1° le modèle du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe;

2° la durée de validité du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe;

3° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe.

§ 3. Sans préjudice de l'article 61/38, en cas de renouvellement du séjour en application de l'article 61/35, le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe est prolongé d'une durée égale à la durée autorisée de son séjour.”

Art. 39

Dans la même sous-section 1re, il est inséré un article 61/38 rédigé comme suit:

“Art. 61/38. § 1er. La durée pendant laquelle le ressortissant de pays tiers peut séjourner sur le territoire de l'Union européenne en qualité de cadre ICT ou expert ICT est limitée à 3 ans, et à 1 an en qualité d'employé stagiaire ICT.

La durée de séjour est calculée en additionnant les durées cumulées des permis délivrés consécutivement à une personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe.

Le Roi peut préciser la manière dont est calculée la durée maximale du séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe. Il peut abroger, remplacer ou compléter les modalités prévues à l'alinéa 2, pour se conformer au droit de l'Union.

§ 2. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et conformément à l'article 36 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, lorsque la durée maximale du transfert temporaire intragroupe visée au paragraphe 1er est atteinte, le ressortissant d'un pays tiers peut introduire une demande visée à l'article 61/34 ou 61/45 après l'écoulement d'un délai de trois mois.”

De Koning bepaalt:

1° het model van de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon;

2° de geldigheidsduur van de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon;

3° het verblijfsdocument dat wordt afgeleverd aan de onderdaan van een derde land in afwachting van de aflevering van zijn vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon.

§ 3. Onverminderd artikel 61/38, wordt in geval van hernieuwing van het verblijf met toepassing van artikel 61/35 de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon verlengd met een duur die gelijk is aan de toegestane duur van zijn verblijf.”

Art. 39

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/38 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/38. § 1. De periode gedurende dewelke de onderdaan van een derde land kan verblijven op het grondgebied van de Europese Unie in de hoedanigheid van leidinggevende ICT of specialist ICT, is beperkt tot maximaal 3 jaar, en in de hoedanigheid van stagiair-werknemer ICT tot maximaal 1 jaar.

Voor de berekening van de duur van het verblijf worden de termijnen van achtereenvolgens afgegeven vergunningen voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon samengevoegd.

De Koning kan de manier waarop de maximale duur van het verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon berekend wordt preciseren. Hij kan de nadere regels die omschreven worden in het tweede lid opheffen, vervangen of aanvullen, om zich aan het recht van de Unie te houden.

§ 2. Onverminderd gunstigere bepalingen vervat in internationale verdragen en overeenkomstig artikel 36 van het Samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 kan wanneer de maximumduur van de overplaatsing binnen een onderneming, zoals bedoeld in paragraaf 1, werd bereikt, een nieuwe aanvraag zoals bedoeld in artikel 61/34 of 61/45 alleen na een verloop van een periode van drie maanden ingediend worden.”

Art. 40

Dans la même section 2, il est inséré une sous-section 2, intitulée:

“Sous-section 2. Dispositions relatives à l'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe”.

Art. 41

Dans la sous-section 2, insérée par l'article 40, il est inséré un article 61/39 rédigé comme suit:

“Art 61/39. § 1er. Le ressortissant de pays tiers qui introduit une demande en application de l'article 61/34 ou 61/35, est autorisé à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ou à prolonger son séjour en cette qualité:

1° s'il prouve qu'il dispose d'un document de voyage ou d'un titre de séjour en tenant lieu remplissant les conditions de validité prévues par l'article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen;

2° s'il prouve qu'il dispose de ressources suffisantes pour la durée du séjour envisagé, pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille, afin de ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics, compte-tenu notamment des revenus qu'il percevra durant son séjour en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;

3° s'il prouve qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, s'il produit un certificat médical attestant qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi;

5° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, s'il produit un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas

Art. 40

In dezelfde afdeling 2 wordt een onderafdeling 2 ingevoegd, luidende:

“Onderafdeling 2. Bepalingen met betrekking tot de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon”.

Art. 41

In de onderafdeling 2, ingevoegd bij artikel 40, wordt een artikel 61/39 ingevoegd, luidende:

“Art 61/39. § 1. Onder voorbehoud van artikel 61/42, § 2, wordt de onderdaan van een derde land die een aanvraag met toepassing van artikel 61/34 of 61/35 indient, gemachtigd om, in de hoedanigheid van een onderneming overgeplaatste persoon, meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven of om zijn verblijf in die hoedanigheid te verlengen, indien:

1° hij bewijst dat hij over een reisdocument of een daarmee gelijkgestelde reistitel beschikt, die voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, § 1, a), van de Schengenscode;

2° hij bewijst dat hij voor de beoogde duur van het verblijf over toereikende bestaansmiddelen beschikt voor zichzelf en zijn gezinsleden, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden. Hierbij wordt met name rekening gehouden met de inkomsten die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon zal ontvangen;

3° hij bewijst dat hij over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België voor hemzelf en zijn gezinsleden dekt, beschikt;

4° hij, behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, een geneeskundig getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten;

5° hij, behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document voorlegt en in voorkomend geval zijn glegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat

été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire les documents visés au § 1er, 4e et 5e, le ministre ou son délégué peut toutefois accorder ou renouveler l'autorisation de séjour en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, compte tenu des circonstances.

§ 2. Le ministre ou son délégué refuse d'accorder l'autorisation de séjour de plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans les cas suivants:

1° l'intéressé ne remplit pas les conditions prévues au paragraphe 1er;

2° l'intéressé se trouve dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5e à 10e;

3° l'intéressé n'a pas fourni les documents ou renseignements complémentaires dans le délai prescrit;

4° la durée maximale de séjour définie à l'article 61/38, § 1er est atteinte;

5° si l'intéressé n'a pas respecté le délai prévu à l'article 61/38, § 2, pour l'introduction de sa demande.

§ 3. Le ministre ou son délégué refuse de renouveler l'autorisation de séjour de plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans les cas suivants:

1° si l'intéressé ne remplit pas ou plus les conditions prévues au § 1er, 1°-3°;

2° si la durée maximale de séjour définie à l'article 61/38, § 1er est atteinte;

3° si l'intéressé séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour;

4° si l'intéressé n'a pas respecté les règles relatives à la mobilité de courte durée ou à la mobilité de longue durée.

§ 4. Le ministre ou son délégué met fin au séjour du ressortissant de pays tiers autorisé à séjournier plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans les cas suivants:

niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht.

Indien behoorlijk wordt aangetoond dat de documenten bedoeld in § 1, 4e en 5e, niet kunnen worden voorgelegd kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen of hernieuwen.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde weigert de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon van meer dan negentig dagen toe te kennen in de volgende gevallen:

1° de betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden vastgesteld in paragraaf 1;

2° de betrokkene bevindt zich in één van de gevallen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5e tot 10e;

3° de betrokkene heeft de documenten of bijkomende info niet binnen de voorgeschreven termijn geleverd;

4° de maximale verblijfsduur bedoeld in artikel 61/38, § 1, is bereikt;

5° indien de betrokkene de in artikel 61/38, § 2, bedoelde termijn voor de indiening van zijn aanvraag, niet nageleefd heeft;

§ 3. De minister of zijn gemachtigde weigert de machtiging tot verblijf, in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, van meer dan negentig dagen, te vernieuwen in de volgende gevallen:

1° indien de betrokkene niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in § 1, 1°-3°;

2° indien de maximale verblijfsduur bedoeld in artikel 61/38, § 1, bereikt is;

3° indien de betrokkene in het land verblijft met andere doeleinden dan die waarvoor hij een machtiging gekregen heeft;

4° indien de betrokkene de regels in verband met korte-termijnmobilitéit of lange-termijnmobilitéit niet nageleefd heeft.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan het verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon van meer dan negentig dagen, in de volgende gevallen:

1° si l'intéressé ne remplit pas ou plus les conditions de séjour prévues au § 1er, 1° à 3°;

2° si l'intéressé séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour;

3° si l'entité hôte a été créée dans le but principal de faciliter l'entrée de personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;

4° la durée maximale de séjour définie à l'article 61/38, § 1er est atteinte;

5° si l'intéressé n'a pas respecté les règles relatives à la mobilité de courte durée ou à la mobilité de longue durée.

§ 5. Toute décision prise en vertu du présent article est prise après un examen individuel, qui tient compte de l'ensemble des circonstances propres à chaque cas, en ce compris l'intérêt du ressortissant de pays tiers, et dans le respect du principe de proportionnalité.”

Art. 42

Dans la sous-section 2, il est inséré un article 61/40 rédigé comme suit:

Art. 61/40. Durant l'examen de la demande, le ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner ou est entré sur le territoire du Royaume en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe communique sans délai au ministre ou son délégué toute modification survenant durant la procédure de demande ou durant le séjour qui a une incidence sur les conditions de séjour visées aux articles 61/39, § 1er, et 61/48, § 1.

Si nécessaire, le ministre ou son délégué informe l'autorité régionale compétente des changements qui ont un impact sur la procédure de séjour ou les conditions de séjour.”

Art. 43

Dans la sous-section 2, il est inséré un article 61/41 rédigé comme suit:

“Art. 61/41. § 1er. Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l'autorisation de séjour est valable uniquement si l'autorité

1° indien de betrokken niet of niet meer voldoet aan de verblijfsvoorraarden vastgesteld in § 1, 1° tot 3°;

2° indien de betrokken in het land verblijft met andere doeleinden dan die waarvoor hij een machtiging gekregen heeft;

3° indien de gastentiteit opgericht werd met als belangrijkste doel de binnenkomst van binnen een onderneming overgeplaatste personen te vergemakkelijken;

4° de maximale verblijfsduur bedoeld in artikel 61/38, § 1 is bereikt;

5° indien de betrokken de regels in verband met korte-termijnmobilitéit of lange-termijnmobilitéit niet heeft nageleefd.

§ 5. Elke beslissing die krachtens dit artikel genomen wordt, wordt genomen na een individueel onderzoek dat rekening houdt met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval, met inbegrip van het belang van de onderdaan van een derde land, en met respect voor het evenredigheidsbeginsel.”

Art. 42

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/40 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/40. De onderdaan van een derde land die in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon het grondgebied van het Rijk wenst binnen te komen of binnengekomen is, stelt onverwijd de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van elke wijziging tijdens de aanvraagprocedure of tijdens het verblijf die gevolgen heeft voor de in de artikelen 61/39, § 1, en 61/48, § 1, bedoelde verblijfsvoorraarden.

Indien nodig brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde gewestelijke autoriteit op de hoogte van de wijzigingen die een impact hebben op de verblijfsprocedure of verblijfsvoorraarden.”

Art. 43

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/41 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/41. § 1. Overeenkomstig artikel 17, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot een verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf

régionale compétente prend une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume.

Conformément aux articles 3 et 31 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, la durée de l'autorisation de séjour accordée en application des dispositions de la présente section est limitée à la durée de l'autorisation de travail, sans pouvoir dépasser la durée maximale prévue à l'article 61/38, § 1er.

§ 2. Conformément à l'article 35 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, l'autorisation de séjour accordée en application des dispositions de la présente section prend fin de plein droit lorsque le ressortissant d'un pays tiers concerné n'est plus autorisé à travailler en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe."

Art. 44

Dans le même chapitre VIII^{ter}, il est inséré une section 3, intitulée:

"Section 3. Mobilité au sein de l'Union européenne".

Art. 45

Dans la section 3, insérée par l'article 44, il est insérée une sous-section 1re intitulée:

"Sous-section 1re. Mobilité de courte durée"

Art. 46

Dans la sous-section 1re, insérée par l'article 45, il est inséré un article 61/42 rédigé comme suit:

"Art. 61/42. Sans préjudice des dispositions du chapitre II du titre I, le ressortissant de pays tiers qui souhaite entrer et séjourner sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de courte durée doit disposer des documents suivants:

1° un passeport valable ou un titre de voyage en tenant lieu dont la durée de validité couvre au moins celle de l'autorisation délivrée aux fins d'un transfert temporaire intragroupe par le premier État membre et qui remplit les conditions de validité prévues par l'article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen;

enkel geldig als de bevoegde regionale overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land toegelaten wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.

Overeenkomstig de artikelen 3 en 31 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt de duur van de machtiging tot verblijf, die met toepassing van de bepalingen van deze afdeling wordt toegekend, beperkt tot de duur van de toelating tot arbeid, zonder de maximale duur bedoeld in artikel 61/38, § 1, te mogen overschrijden.

§ 2. Overeenkomstig artikel 35 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, eindigt de machtiging tot verblijf die met toepassing van de bepalingen van deze afdeling werd toegekend van rechtswege wanneer de betrokken onderdaan van een derde land niet meer gemachtigd is om in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon te werken."

Art. 44

In hetzelfde hoofdstuk VIII^{ter} wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende:

"Afdeling 3. Mobiliteit binnen de Europese Unie".

Art. 45

In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 44, wordt een onderafdeling 1 ingevoegd, luidende:

"Onderafdeling 1. Korte-termijnmobiliteit"

Art. 46

In onderafdeling 1, ingevoegd bij artikel 45, wordt een artikel 61/42 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/42. Onvermindert de bepalingen van hoofdstuk II van titel I, moet de onderdaan van een derde land die het grondgebied wenst binnen te komen om er in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van korte-termijnmobiliteit te verblijven over de volgende documenten beschikken:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel waarvan de geldigheidsduur op zijn minst die van zijn vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgeleverd door de eerste lidstaat dekt en de door artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscode vastgestelde geldigheidsvoorraarden vervult;

2° le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivré par le premier État membre en cours de validité.

Le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.”

Art. 47

Dans la même sous-section 1, il est inséré un article 61/43 rédigé comme suit:

“Art. 61/43. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/42 peut séjourner dans le Royaume afin d'y travailler pendant une période de nonante jours sur cent quatre-vingts jours dans les cas suivants:

1° il remplit les conditions fixées par la législation régionale ou communautaire applicable en matière d'occupation de personne faisant l'objet de transfert temporaire intragroupe;

2° il ne se trouve pas dans un cas énumérés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 10°;

3° le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivré par le premier État membre couvre au moins la période de mobilité de courte durée;

4° la durée maximale visée à l'article 61/38, § 1er n'est pas encore atteinte.”

Art. 48

Dans la même sous-section 1re, il est inséré un article 61/44 rédigé comme suit:

“Art. 61/44. Le ministre ou son délégué met fin au séjour du ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/42 dans les cas suivants:

1° la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ne satisfait pas ou plus aux conditions fixées aux articles 61/42 ou 61/43;

2° la personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe se trouve dans un cas énumérés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 10°.”

2° een geldige vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgeleverd door de eerste lidstaat.

De Koning kan het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel onderwerpen aan geldigheidsvoorwaarden die preciezer of aanvullend zijn.”

Art. 47

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/43 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/43. De in artikel 61/42 bedoelde onderdaan van een derde land mag in het Rijk verblijven om er te werken gedurende een periode van negentig dagen op honderdtachtig dagen in de volgende gevallen:

1° hij voldoet aan de voorwaarden vastgelegd door de gewestelijke of gemeenschapswetgeving die van toepassing is inzake de tewerkstelling van personen die het voorwerp uitmaken van een overplaatsing binnen een onderneming;

2° hij bevindt zich niet in een van de gevallen opgesomd in artikel 3, eerste lid, 5° tot 10°;

3° de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, afgeleverd door de eerste lidstaat, dekt minstens de periode van korte-termijnmobilititeit;

4° de maximale verblijfsduur bedoeld in artikel 61/38, § 1, is nog niet bereikt.”

Art. 48

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/44 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/44. In de volgende gevallen maakt de minister of zijn afgevaardigde een einde aan het in artikel 61/42 bedoelde verblijf van de onderdaan van een derde land:

1° de binnen een onderneming overgeplaatste persoon voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden vastgesteld in de artikelen 61/42 of 61/43;

2° de binnen een onderneming overgeplaatste persoon bevindt zich in een van de gevallen opgesomd in artikel 3, eerste lid, 5° tot 10°.”

<p style="text-align: center;">Art. 49</p> <p>Dans la même section 2, il est inséré une sous-section 2, intitulée:</p> <p style="margin-left: 40px;">“Sous-section 2. Permis pour mobilité de longue durée.”</p> <p style="text-align: center;">Art. 50</p> <p>Dans la sous-section 2, insérée par l'article 49, il est inséré un article 61/45, rédigé comme suit:</p> <p style="margin-left: 40px;">“Art 61/45. § 1er. Le ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner plus de nonante jours sur le territoire dans le cadre d'une mobilité de longue durée en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe introduit sa demande auprès de l'autorité régionale compétente sous la forme d'une demande d'autorisation de travail.</p> <p>La demande d'autorisation de travail vaut demande d'autorisation de séjour.</p> <p>§ 2. Les documents suivants sont joints à la demande:</p> <p style="margin-left: 40px;">1° sauf en cas de renouvellement de la demande, la preuve du paiement de la redevance prévue à l'article 1/1;</p> <p style="margin-left: 40px;">2° les documents permettant d'établir les conditions visées à l'article 61/48.</p> <p>§ 3. Conformément à l'article 28 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ministre ou son délégué prend une décision relative à l'autorisation de séjour dans un délai de nonante jours maximum suivant la notification du caractère complet de la demande.</p> <p>§ 4. Le ministre ou son délégué peut exiger du ressortissant de pays tiers qu'ils produisent des documents ou des renseignements complémentaires dans un délai de quinze jours.</p> <p>Le délai visé au paragraphe 3 est suspendu jusqu'à ce que les informations complémentaires requises sont reçues.</p> <p>§ 5. Conformément à l'article 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, si l'intéressé est autorisé à séjourner et à travailler plus de nonante jours sur le territoire dans le cadre d'une mobilité de longue durée en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert</p>	<p style="text-align: center;">Art. 49</p> <p>In dezelfde afdeling 3 wordt een onderafdeling 2 ingevoegd, luidende:</p> <p style="margin-left: 40px;">“Onderafdeling 2. Vergunning voor langetermijnmobilititeit”</p> <p style="text-align: center;">Art. 50</p> <p>In onderafdeling 2, ingevoegd bij artikel 49, wordt een artikel 61/45 ingevoegd, luidende:</p> <p style="margin-left: 40px;">“Art 61/45. § 1. De onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijn-mobilitet, meer dan negentig dagen op het grondgebied wenst te verblijven dient een aanvraag in bij de bevoegde regionale overheid, in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid.</p> <p>De aanvraag om een toelating tot arbeid geldt als aanvraag voor een verblijfsvergunning.</p> <p>§ 2. De volgende documenten worden aan de aanvraag toegevoegd:</p> <p style="margin-left: 40px;">1° behalve in het geval van een hernieuwing van de aanvraag, het bewijs van de betaling van de retributie die in artikel 1/1 bedoeld wordt;</p> <p style="margin-left: 40px;">2° de documenten die toelaten de voorwaarden bedoeld in artikel 61/48, vast te stellen.</p> <p>§ 3. Overeenkomstig artikel 28 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 neemt de minister of zijn gemachtigde ten laatste binnen negentig dagen na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag een beslissing met betrekking tot de machtiging tot verblijf.</p> <p>§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan van de onderdaan van een derde land eisen dat ze binnen een termijn van vijftien dagen aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen.</p> <p>De in paragraaf 3 bedoelde termijn wordt opgeschort totdat de gevraagde aanvullende informatie werd ontvangen.</p> <p>§ 5. Overeenkomstig artikel 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, worden de toelating tot arbeid en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte aan de betrokkenen betekend, indien hij gemachtigd is om meer dan</p>
--	--

temporaire intragroupe, l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour lui sont notifiées sous la forme d'un acte administratif unique.

§ 6. Le ministre ou son délégué avise le premier État membre ayant délivré un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe de la délivrance du permis pour mobilité de longue durée."

Art. 51

Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 61/46, rédigé comme suit:

"Art 61/46. § 1er. Conformément à l'article 21 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée et souhaite faire prolonger son séjour en cette qualité, introduit sa demande auprès de l'autorité régionale compétente sous la forme d'une demande d'autorisation de travail au plus tard deux mois avant l'expiration de son autorisation de séjour.

§ 2. Si la durée pendant laquelle l'intéressé est autorisé à séjourner en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée expire durant l'examen de la demande, il lui est délivré un document qui couvre provisoirement son séjour jusqu'à ce qu'il soit statué sur cette demande ou jusqu'à ce que la durée maximale de son séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe telle que visée à l'article 61/38, § 1er ait expiré.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance du document de séjour visé à l'alinéa 1er.

Art. 52

Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 61/47, rédigé comme suit:

"Art. 61/47. § 1er. Conformément à l'article 29, alinéa 3 et l'article 30 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé à travailler et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue

negentig dagen op het grondgebied in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilitéit te werken en te verblijven.

§ 6. De eerste lidstaat die de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon heeft afgeleverd, wordt door de minister of zijn gemachtigde op de hoogte gebracht van het afleveren van de vergunning voor lange-termijnmobilitéit."

Art. 51

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/46 ingevoegd, luidende:

"Art 61/46. § 1. De onderdaan van een derde land die in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilitéit gemachtigd is tot een verblijf van meer dan negentig dagen en die zijn verblijf in deze hoedanigheid wenst te verlengen, dient overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 ten laatste twee maanden voor het verstrijken van zijn verblijf een aanvraag in bij de bevoegde regionale overheid, in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid.

§ 2. Indien de duur gedurende dewelke de betrokkenen tot een verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van lange-termijnmobilitéit gemachtigd is tijdens het onderzoek van de aanvraag verstrijkt, ontvangt hij een document dat zijn verblijf voorlopig dekt, totdat er een beslissing over wordt genomen of totdat de maximale duur van zijn verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon zoals bedoeld in artikel 61/38, § 1, is verstreken.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van de afgifte van het verblijfsdocument bedoeld in het eerste lid."

Art. 52

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/47 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/47. § 1. Overeenkomstig artikel 29, derde lid, en artikel 30, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt de onderdaan van een derde land die gemachtigd is om meer dan negentig dagen op het grondgebied in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van

durée est inscrit au registre des étrangers et un permis pour mobilité de longue durée lui est délivré.

Le Roi détermine:

1° le modèle du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée;

2° la durée de validité du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée;

3° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis pour personne faisant l'objet d'un transfert intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée;

§ 2. Sans préjudice de l'article 61/38, en cas de renouvellement du séjour en application de l'article 61/46, le permis pour mobilité de longue durée dont le ressortissant de pays tiers est titulaire est prolongé d'une durée égale à la durée autorisée de son séjour sans toutefois pouvoir excéder la durée de la période totale du séjour dans le premier État membre."

Art. 53

Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 61/48, rédigé comme suit:

"Art. 61/48. § 1er. Le ressortissant de pays tiers qui introduit une demande en application de l'article 61/45 ou 61/46, est autorisé à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe ou à prolonger son séjour en cette qualité:

1° s'il prouve qu'il dispose d'un document de voyage ou d'un titre de séjour en tenant lieu remplissant les conditions de validité prévues par l'article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen;

2° s'il prouve qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

3° s'il prouve qu'il dispose d'un permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivrée par le premier État membre;

lange-termijnmobiliteit te werken en te verblijven, in het vreemdelingenregister ingeschreven en wordt, op zijn verzoek, een vergunning voor een lange-termijnmobiliteit aan hem afgegeven.

De Koning bepaalt:

1° het model van de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van de lange-termijnmobiliteit;

2° de geldigheidsduur van de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van de lange-termijnmobiliteit;

3° het verblijfsdocument dat uitgereikt wordt aan de onderdaan van een derde land, in afwachting van de afgifte van de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon in het kader van de lange-termijnmobiliteit;

§ 2. Onverminderd de bepaling 61/38, wordt in geval van hernieuwing van het verblijf met toepassing van artikel 61/46 de vergunning voor een lange-termijnmobiliteit waarvan de onderdaan van een derde land houder is verlengd met een duur die gelijk is aan de toegestane duur van zijn verblijf zonder dat deze de duur van de totale periode van het verblijf in de eerste lidstaat kan overschrijden."

Art. 53

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/48 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/48. § 1. De onderdaan van een derde land die een aanvraag met toepassing van artikel 61/45 of 61/46 indient, is gemachtigd om, in de hoedanigheid van een onderneming overgeplaatste persoon binnen het kader van lange-termijnmobiliteit, meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven of om zijn verblijf in die hoedanigheid te verlengen, indien:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel die de door artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscode vastgestelde geldigheidsvoorwaarden vervult;

2° hij bewijst dat hij over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België voor hemzelf en zijn gezinsleden dekt, beschikt;

3° hij bewijst dat hij over een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgeleverd door de eerste lidstaat beschikt;

4° s'il prouve qu'il dispose de ressources suffisantes pour la durée du séjour envisagée, pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille, afin de ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics, compte-tenu notamment des revenus qu'il percevra durant son séjour en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;

5° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée, s'il produit un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire le document visé au § 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut toutefois accorder ou renouveler l'autorisation de séjour en tant que personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe, compte tenu des circonstances.

§ 2. Le ministre ou son délégué refuse d'accorder l'autorisation de séjour de plus de nonante jours en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée dans les cas suivants:

1° l'intéressé ne remplit pas les conditions prévues au paragraphe 1er;

2° l'intéressé se trouve dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 10°;

3° l'intéressé n'a pas fourni les documents ou renseignements complémentaires dans le délai prescrit;

4° la durée maximale de séjour définie à l'article 61/38, § 1er est atteinte;

5° si l'intéressé n'a pas respecté le délai prévu à l'article 61/38, § 2, pour l'introduction de sa demande;

6° le permis pour personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe délivré par le premier État membre expire durant la procédure.

§ 3. Le ministre ou son délégué refuse de renouveler l'autorisation de séjour de plus de nonante jours en qualité

4° hij bewijst dat hij voor de beoogde duur van het verblijf over toereikende bestaansmiddelen beschikt voor zichzelf en zijn gezinsleden, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden. Hierbij wordt met name rekening gehouden met de inkomsten die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon zal ontvangen;

5° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon binnen het kader van lange-termijnmobilitet, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document voorlegt en in voorkomend geval zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht.

Indien behoorlijk wordt aangetoond dat het document bedoeld in § 1, 5°, onmogelijk kan worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen of hernieuwen.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde weigert de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon binnen het kader van lange-termijnmobilitet van meer dan negentig dagen toe te kennen in de volgende gevallen:

1° de betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden omschreven in paragraaf 1;

2° de betrokkene bevindt zich in één van de gevallen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5° tot 10°;

3° de betrokkene heeft de documenten of bijkomende info niet binnen de voorgeschreven termijn geleverd;

4° de maximale verblijfsduur omschreven in artikel 61/38, § 1, is bereikt;

5° indien de betrokkene de in artikel 61/38, § 2, bedoelde termijn voor de indiening van zijn aanvraag, niet nageleefd heeft;

6° de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon die door de eerste lidstaat afgegeven is, vervalt tijdens de procedure.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde weigert de machtiging tot verblijf van meer dan negentig dagen

de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans les cas suivants:

1° si l'intéressé ne remplit pas ou plus les conditions prévues au § 1er, 1°-3°.

2° si la durée maximale de séjour définie à l'article 61/38, § 1er est atteinte;

3° si l'intéressé séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour;

§ 4. Le ministre ou son délégué met fin au séjour du ressortissant de pays tiers autorisé à séjournier plus de nonante jours sur le territoire en qualité de personne faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe dans le cadre d'une mobilité de longue durée dans les cas suivants:

1° si l'intéressé ne remplit pas ou plus les conditions de séjour prévues au § 1er, 1° à 3°.

2° si l'intéressé séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour;

3° si l'entité hôte a été créée dans le but principal de faciliter l'entrée de personnes faisant l'objet d'un transfert temporaire intragroupe;

§ 5. Toute décision prise en vertu du présent article est prise après un examen individuel, qui tient compte de l'ensemble des circonstances propres à chaque cas, en ce compris l'intérêt du ressortissant de pays tiers, et dans le respect du principe de proportionnalité.”

Art. 54

Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 61/49, rédigé comme suit:

“Art. 61/49. Le ministre ou son délégué notifie les décisions suivantes au ressortissant de pays tiers:

1° les décisions de refus, de non-renouvellement de l'autorisation de séjour ou les décisions mettant fin à l'autorisation de séjour prises en vertu de la présente section;

in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon binnen het kader van lange-termijnmobilitéit te hernieuwen, in de volgende gevallen:

1° indien de betrokkene niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in § 1, 1° tot 3°;

2° indien de maximale verblijfsduur bedoeld in artikel 61/38, § 1, bereikt is;

3° indien de betrokkene in het land verblijft met andere doeleinden dan die waarvoor hij een machtiging gekregen heeft;

§ 4. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van een binnen een onderneming overgeplaatste persoon binnen het kader van lange-termijnmobilitéit van meer dan negentig dagen in de volgende gevallen:

1° indien de betrokkene niet of niet meer voldoet aan de verblijfsvoorraarden bedoeld in § 1, 1° tot 3°;

2° indien de betrokkene in het land verblijft met andere doeleinden dan die waarvoor hij een machtiging gekregen heeft;

3° indien de gastentiteit opgericht werd met als belangrijkste doel de binnenkomst van binnen een onderneming overgeplaatste personen te vergemakkelijken;

§ 5. Elke beslissing die krachtens dit artikel genomen wordt, wordt genomen na een individueel onderzoek dat rekening houdt met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval, met inbegrip van het belang van de onderdaan van een derde land, en met respect voor het evenredigheidsbeginsel.”

Art. 54

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/49 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/49. De minister of zijn gemachtigde betekent de volgende beslissingen aan de onderdaan van een derde land:

1° de beslissingen tot weigering van de machtiging van verblijf, om de machtiging tot verblijf niet te hernieuwen of die een einde maken aan de machtiging tot verblijf, die krachtens deze afdeling genomen worden;

2° la décision d'octroi ou de renouvellement de l'autorisation de travail et de l'autorisation de séjour sous la forme d'un acte administratif unique.

Le ministre ou son délégué informe l'employeur de la décision visée à l'alinéa 1er, 2°, dans les cas et conditions prévus par l'accord de coopération du 2 février 2018."

CHAPITRE 3

Entrée en vigueur

Art. 55

La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois suivant sa publication au *Moniteur belge*.

11 juin 2020

2° de beslissing tot toeëneming of hernieuwing van de toelating tot arbeid en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte.

In de gevallen en onder de voorwaarden die omschreven worden door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 informeert de minister of zijn gemachtigde de werkgever over de beslissing bedoeld in het eerste lid, 2°".

HOOFDSTUK 3

Inwerkingtreding

Art. 55

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de maand na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

11 juni 2020

Tim VANDENPUT (Open Vld)